

รวมคำสั่งศาลฎีกา
และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ
เกี่ยวกับการกระทำผิด
ตามกฎหมายเลือกตั้ง ส.ส.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คำนำ

นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา เพื่อวินิจฉัยและมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือส่งเรื่องไปยังประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา กรณีเห็นว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งมีเหตุสิ้นสุดลง เพื่อส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย รวมทั้งส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกรณีเห็นว่าความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงจำนวนมาก แต่ยังมีได้มีการจัดทำสรุปย่อคำสั่งศาลอย่างครบถ้วน

สำนักวินิจฉัยและคดี จึงได้ดำเนินการรวบรวมคำสั่งศาลฎีกา และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ยื่นคำร้องและส่งเรื่องต่อศาลดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน โดยจัดทำสรุปย่อคำสั่งศาล สำหรับการศึกษาแนวทางการวินิจฉัยของศาล ทั้งในข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง และหวังว่าจะสามารถนำไปใช้ประกอบในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สำนักวินิจฉัยและคดี

มีนาคม ๒๕๖๐

คำสั่งศาลฎีกา

- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๗๔๔๙/๒๕๕๑ มาตรา ๕๓ (๑) ให้ผ่านคดี	๑
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๐๓๗/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เสียคดี	๒
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๕๐๑๙/๒๕๕๑ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงินและค่าเครื่องบิน	๓
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๑๗๔/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๔
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๗๓๒/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้บัตรชมภาพยนตร์	๕
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๕๒๗/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๖
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๕๒๗/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๗
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๓๓๔๕/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๕) ปราศรัยใส่ร้าย	๘
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๓๕๔๒/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๙
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๓๖๙๕/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๑๐
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๔๔๓๘/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๑๑
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๔๔๒๘/๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๓) จัดแสดงหมอลำ	๑๒
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๖๐๙๙/๒๕๕๔ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๑๒
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๖๐๙๙/๒๕๕๔ มาตรา ๕๓ (๑) และ ๕๕ ให้เงิน จัดยานพาหนะ	๑๔
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๘๗๘/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๓) (๔) จัดให้มีมหรสพและจัดเลี้ยง	๑๕
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๕๘๐๔/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๑๖
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๕๘๐๔/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๑๗
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๗๐๗๗/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๑๘
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๗๖๗๙/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๑๙
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๘๗๕๒/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๒๐
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๙๓๒๑/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๒๑
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๙๓๒๒/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) จัดเตรียมให้เงิน	๒๒
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๙๕๒๒/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๒) , ๕๕ ทำถนน จัดยานพาหนะ	๒๓
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๙๙๙๒/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๒๔
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๙๙๙๒/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๒๕
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๓๓๘/๒๕๕๖ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๒๖
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๖๗๓๐/๒๕๕๖ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๒๗
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๗๓๕๔/๒๕๕๗ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๒๘
- คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๒๗๖๖/๒๕๕๕ มาตรา ๑๒๓ ผู้สมัคร ส.ว. หาเสียง	๒๙

คำสั่งศาลฎีกา

- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๖๓๔๗/๒๕๕๕ มาตรา ๕๓ (๑) จัดเตรียมให้เงิน	๓๐
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๕๓๘๗/๒๕๕๘ มาตรา ๑๒๓ ผู้สมัคร ส.ว. หาเสียง	๓๓
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๙๑๗๕/๒๕๕๘ มาตรา ๕๓ (๑) ผู้สมัคร ส.ว. แจกปฏิทิน	๓๒
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๐๘๑๔/๒๕๕๘ มาตรา ๕๓ (๑) ให้เงิน	๓๓
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๑๐๖๓/๒๕๕๘ มาตรา ๕๓ (๑) สัญญาว่าจะให้	๓๔
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๖๐๙๙/๒๕๕๔ มาตรา ๕๕ จัดยานพาหนะ	๓๕ - ๓๖
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๖๘๓๐/๒๕๕๘ มาตรา ๑๒๓ ผู้สมัคร ส.ว. หาเสียง	๓๗
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๑๒๒/๒๕๕๒ มาตรา ๑๒๗ การสรรหา ส.ว. ไม่ชอบ	๓๘
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๐๔๘๘/๒๕๕๕ มาตรา ๑๒๘ การสรรหา ส.ว. ไม่ชอบ	๓๙
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๘๘๘๓/๒๕๕๕ มาตรา ๑๓๙ ผู้สมัคร ส.ส. ขาดคุณสมบัติ	๔๐
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๓๐๒๖/๒๕๕๕ มาตรา ๑๖๑ ผู้ได้รับการสรรหาเป็น ส.ว. ไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๔๑
- คำสั่งสั่งศาลฎีกา ที่ ๔๒๔๗/๒๕๕๘ มาตรา ๑๓๙ ผู้สมัคร ส.ว. ถูกเพิกถอนสิทธิ ก่อนมาสมัคร	๔๒

คำวินิจฉัยและคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

- คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒-๑๔/๒๕๕๓ ส.ส. ถือหุ้น	๔๓
- คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒-๑๔/๒๕๕๓ ส.ส. หรือคู่สมรส หรือบุตร ถือหุ้น	๔๔
- คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๐/๒๕๕๓ ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลง	๔๕
- คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ส.ส. ล้มละลาย	๔๖
- คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๓/๒๕๕๕ ผู้สมัคร ส.ส. ถูกคุมขัง/ไม่ได้ไปใช้สิทธิ ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. บัญชีรายชื่อ	๔๗
- คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕๑/๒๕๕๖ ส.ส. ลาออก	๔๘

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้เงินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง ประเด็นที่ ๑ เมื่อประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกคัดค้าน ได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการจัดเตรียมเพื่อจะให้และให้ทรัพย์สิน (แผ่นวีซีดี) หน้าปกมีรูป พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร และติดสติ๊กเกอร์ชื่อนาย ธ. และมีข้อความว่า "๑ ปี ที่หายไป" "นายกหนึ่งเดียว ในใจดวงใจของคนจน" คิดถึง...นายกทักษิณ ชินวัตร" เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งแก่ ผู้ถูกคัดค้าน ประเด็นที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ นาย ธ. ได้ก่อ สนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ห. ตัวแทน(หัวคะแนน) ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งแก่ผู้ถูกคัดค้าน

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๙/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นที่ ๑ มีพยานบุคคลยืนยันว่า รดยงค์กระบะทีแจ่งจ่ายแผ่นวีซีดีติดป้ายหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกคัดค้านและแผ่นวีซีดี บางแผ่นติดสติ๊กเกอร์ นาย ธ. ซึ่งเป็นผู้ถูกคัดค้าน ประกอบกับนาย ส. ผู้แจกแผ่นวีซีดี ต้องคำพิพากษาคดี ให้ลงโทษในความผิดฐานจำหน่ายวีซีดี กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อว่า นาย ส. ตัวแทน(หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้องเรียนให้แจกจ่ายแผ่นวีซีดีแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งแก่ผู้ถูกคัดค้าน แต่ไม่มี พยานหลักฐานว่า ผู้ถูกร้องเรียนที่ ๑ ถึงที่ ๗ เป็นผู้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจกระทำการดังกล่าว ประเด็นที่ ๒ ผู้คัดค้านมีนาง ถ. ยืนยันว่าได้รับเงินจากนาย ห. โดยขณะรับเงินนาย ห. พุจฉขอให้เลือกผู้ถูกคัดค้าน กรณีจึงมี หลักฐานอันควรเชื่อว่า นาย ห. ตัวแทน(หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้องเรียนให้แจกจ่ายเงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งแก่ผู้ถูกคัดค้าน

คำสั่งศาลฎีกา คดีหมายเลขที่ ๗๙๔๙/๒๕๕๑ ศาลฎีกามีคำสั่ง การจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนน เสียงให้แก่ตนเอง ด้วยวิธีการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ตามมาตรา ๕๓(๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น จึงหมายถึงการใช้มูลค่าแห่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้นั้นเองเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้มีสิทธิ เลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้เท่านั้น หากได้มุ่งหมายถึงเนื้อหาสาระของทรัพย์สินเป็นสื่อในการหาเสียงด้วยไม่ ดังนั้น แผ่นวีซีดีเป็นทรัพย์สินรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและถือเอาได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗ และ ๑๓๘ จึงเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ แต่ปรากฏตามคำร้องและ พยานหลักฐานของผู้ร้องว่า การแจกจ่ายแผ่นวีซีดีได้กระทำโดยมีเจตนาจะใช้เนื้อหาตามที่ปรากฏอยู่ในแผ่นวีซีดี ในการจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านทั้งสาม หากได้มีเจตนาจะใช้มูลค่าแห่งราคา แผ่นวีซีดีอันเป็นทรัพย์สินเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านไม่ จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง ประเด็นที่ ๒ ผู้ร้องมีนาง ถ. เป็นพยานเพียงปากเดียว ส่วนผู้คัดค้านมีพยานสามปากเบิกความอ้างฐานที่อยู่ และปฏิเสธไม่รู้เห็นกับเหตุการณ์ ประกอบกับมีพยานปากนาย ส. นาย ค. และนาย ส. ยืนยันว่า ไม่เคยได้รับ เงินจากนาง ถ. จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายพงษ์ศักดิ์ ขวัญรอด

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยเอก สุรพล หงษ์จ้อย

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าการแจกจ่ายแผ่นวีซีดีได้กระทำโดยมีเจตนาจะใช้เนื้อหาตามที่ปรากฏอยู่ในแผ่นวีซีดี

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้งผู้ถูกคัดค้านได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง ร. นาง ค. นาง ท. นาง ด. นาง ถ. นาง ผ. และนาง ณ. ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) แต่ละหมู่บ้าน นำเสื้อยืดมีปกสีเหลืองคาดสีส้ม ปรากฏชื่อของผู้ถูกคัดค้านอยู่ด้านหลังเสื้อไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๘๕/๒/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกคัดค้านให้ถ้อยคำยอมรับว่า เสื้อยืดดังกล่าวเป็นของผู้ถูกคัดค้านใช้สำหรับแจกให้แก่ผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งผู้ถูกคัดค้านได้ยื่นบัญชีรายชื่อผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งไว้ถูกต้องตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยการหาเสียงเลือกตั้ง ข้อควรปฏิบัติ และข้อห้ามมิให้ปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการดำเนินการใดๆ ของพรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ส่วนนางสาว ก. นาง ข. นาง ค. นาง ง. นาง จ. และนางสาว ฉ. บุคคลที่ได้รับเสื้อยืดดังกล่าวกลับให้ถ้อยคำว่า พยานทั้งหมดเป็นสมาชิกอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ก่อนวันเลือกตั้งประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้นำเสื้อยืดดังกล่าวมาแจกให้พยานทั้งหมด แต่พยานทั้งหมดไม่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ช่วยหาเสียงของผู้ถูกคัดค้านแต่อย่างใด ไม่ทราบเรื่องและไม่มีความรู้ใดๆ เกี่ยวกับหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกคัดค้านแต่อย่างใด การกระทำของผู้ถูกคัดค้านจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑)

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๐๓๗/๒๕๕๒ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า นาง ร. นาง ท. นาง ผ. และนาง ณ. ไม่ปรากฏรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งที่ผู้คัดค้านแจ้งไว้ต่อประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ส่วนนาง ค. นาง ด. และนาง ถ. ผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งตามบัญชีรายชื่อผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ได้รับเสื้อยืดโดยไม่มีการมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์หรือหาเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านตามที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น นาง ร. นาง ค. นาง ท. นาง ด. นาง ถ. นาง ผ. และนาง ณ. จึงไม่ใช่ผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งซึ่งสามารถรับแจกเสื้อยืดได้ นอกจากนี้ นางสาว ก. และนาง ข. ผู้มีรายชื่อในบัญชีผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งของผู้คัดค้านเบิกความว่า ไม่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ในการช่วยประชาสัมพันธ์หรือหาเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านแต่อย่างใด การกระทำของผู้คัดค้านจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่ง

ผู้ย่อ พันตรี อภิชาติ ปาณทะผลิน

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง หลังจากมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ.๒๕๕๐ กลุ่มกำนันรวมสิบคน (๑๐ ตำบล) และนาย ร. นายกเทศมนตรีตำบล ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ได้เดินทางมาพบผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ รองหัวหน้าพรรค ที่ทำการพรรค กรุงเทพมหานคร แต่ไม่พบผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ จึงเดินทางไปพักที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ต่อมาผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ เดินทางไปพบกลุ่มกำนันดังกล่าว และขอให้กลุ่มกำนันช่วยเหลือสนับสนุนผู้ถูกคัดค้านที่ ๒ น้องสาวของผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกคัดค้านที่ ๓ จากนั้นผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ได้ให้เงินแก่กลุ่มกำนันทั้งสิบคน คนละ ๒๐,๐๐๐ บาท และให้เงินพรรคค่าโดยสารเครื่องบินของกลุ่มกำนันที่เดินทางจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท แก่นาย ว.

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๒๔/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ว. นาย ผ. และนาย บ. ให้ด้อยค่าสอดคล้องกันว่า ผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ให้นาย ร. นำเงินไปมอบให้นาย ว. นาย ผ. และนาย บ. คนละ ๒๐,๐๐๐ บาท และให้เงินแก่นาย ว. อีกจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าโดยสารเครื่องบิน นอกจากนี้ นาย ว. ยังให้ด้อยค่าว่า ก่อนหน้านี้ ได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์สามครั้งจากผู้ประสานงานของผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ให้พา กลุ่มกำนันไปพบผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ โดยในวันเกิดเหตุ หลังจากกลุ่มกำนันเดินทางถึงสนามบิน กรุงเทพมหานคร แล้ว นาย ร. ได้เช่ารถนำกลุ่มกำนันทั้งหมดเดินทางไปยังที่ทำการพรรค แต่ผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ยังไม่อาจพบกับกลุ่มกำนัน นาย ร. จึงได้พากำนันทั้งหมดไปยังโรงแรมแห่งหนึ่ง ภายหลังผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ มาพบกลุ่มกำนันที่ห้องอาหารภายในโรงแรม พร้อมกับพูดขอให้ช่วยลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกคัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จากนั้นผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ได้เดินออกจากห้อง โดยมีนาย ร. เดินออกไปส่งผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ หลังจากนั้น นาย ร. ได้เดินกลับเข้ามาและนำซองบรรจุเงินของละ ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๐ ซอง มาให้นาย ว. พร้อมกับบอกให้แบ่งกันคนละ ๑ ซอง และได้ให้เงินสดอีกจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท แก่นาย ว. สำหรับค่าโดยสารเครื่องบิน การกระทำของผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ จึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๕๐๑๙/๒๕๕๑ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า การที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เรียกกลุ่มกำนันถึงสิบคน (๑๐ ตำบล) มาพบเพื่อพูดคุยเรื่องการเลือกตั้งที่กรุงเทพมหานครนั้น ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมเล็งเห็นผลว่ากลุ่มกำนันซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นผู้นำหมู่บ้านที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูกบ้านสามารถใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่พรรคและสมาชิกพรรคที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ได้ และเชื่อว่าผู้คัดค้านที่ ๑ จะต้องให้เงินแก่กลุ่มกำนันเป็นการตอบแทน แม้ในขณะที่กระทำการดังกล่าวยังมิได้มีการประกาศรับสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม แต่หากการที่กระทำไปได้กระทำภายหลังจากที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว และต่อมานั้นได้สมัครรับเลือกตั้งก็ถือว่าการที่กระทำไปก่อนหน้านี้มีผลให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ดังนั้น แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้กระทำการก่อนที่จะมีประกาศรับสมัครเลือกตั้งก็ตาม แต่ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ ได้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน การกระทำของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงถือว่าเป็นการกระทำของผู้สมัครรับเลือกตั้งตามบทบัญญัติมาตรา ๕๓ และการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เรียกให้กลุ่มกำนันไปพบและขอให้กลุ่มกำนันช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๒ การกระทำของผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมเป็นการเอื้อเพื่อประโยชน์ให้แก่พรรคและผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรคโดยตรง อันมีผลให้ทำให้การเลือกตั้งในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๒ มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้คัดค้านที่ ๑ มีกำหนดเวลา ๕ ปี และให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓ ใหม่ จำนวน ๑ คน แทนผู้คัดค้านที่ ๒

ผู้ย่อ พันตรี อภิชาติ ปาณทะผลิน

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี เฌรค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้ง นาย ก. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกคัดค้าน ให้เงินแก่นาย ข. เพื่อนำไปแจกให้แก่ นาง ค. จำนวน ๕,๕๓๕ บาท

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๘๕/๑/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อวันที่ ๓๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้แจ้งเหตุได้รับการติดต่อจากนาย ข. ว่า ผู้ถูกคัดค้านติดต่อให้นาย ข. หากช่วยนำเงินไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกคัดค้าน ซึ่งผู้แจ้งเหตุหารายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้จำนวน ๔๔ คน ต่อมาวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกาเศษ ผู้แจ้งเหตุได้ไปรับเงินจากนาย ข. จำนวน ๕,๕๓๕ บาท ที่บ้านนาย ข. เพื่อนำเงินไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามรายชื่อดังกล่าว การกระทำได้กล่าวถึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๑๗๔/๒๕๕๒ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ผู้ร้องมีนาง ค. บุคคลที่อ้างว่าได้รับการติดต่อจากนาย ข. ให้ดำเนินการช่วยเหลือชาวบ้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อลงคะแนนให้แก่ผู้คัดค้าน โดยจะให้ค่าตอบแทนคนละ ๑๐๐ บาท และเป็นผู้ที่แอบบันทึกภาพและเสียงการสนทนาระหว่างที่นาย ข. แจกเงินซื้อเสียงเลือกตั้งให้กับตนเอง มาเป็นพยานเบิกความยืนยันตามข้อเท็จจริงตามที่มีการกล่าวหา และมีพยานวัตถุคือแผ่นบันทึกภาพและเสียงเหตุการณ์ขณะที่นาย ข. แจกเงินให้แก่ นาง ค. แต่เมื่อพิจารณาจากแผ่นบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวปรากฏข้อความสนทนาเพียงว่าเป็นการให้เงินค่าตอบแทนเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน โดยนาย ข. ได้รับการติดต่อจากนาย ก. แต่ไม่ปรากฏข้อความว่าผู้คัดค้านได้ติดต่อกับนาย ข. แต่อย่างใด ส่วนเงินที่นาย ข. ให้แก่นาง ค. ก็ไม่ปรากฏว่าเป็นเงินของผู้ใด ได้อย่างไร และจากคำวินิจฉัยสั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๘๕/๑/๒๕๕๑ ก็ปรากฏว่าพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนสอบสวนยังฟังไม่ได้แน่ชัดว่านาย ก. มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านได้ติดต่อกับนาย ก. และมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ตามที่ผู้ร้องอ้างตามคำร้อง อีกทั้งเมื่อผู้คัดค้านทราบเรื่องดังกล่าวก็ได้ดำเนินคดีอาญากับนาย ข. ในข้อหาหมิ่นประมาท โดยนาย ข. ให้คำรับสารภาพในคดีอาญาดังกล่าว และศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษนาย ข. โดยคดีถึงที่สุดแล้ว จากพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนดังกล่าว ยังไม่ปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ข. แจกเงินให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายเกษรา ศุภรสุนทร

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ อุภษเรืองฤทธิ์

หมายเหตุ ศาลยกเหตุที่คำวินิจฉัยของ กกต. ที่วินิจฉัยว่าพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้แน่ชัดว่านาย ก. มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านได้ติดต่อกับนาย ก. และมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้งผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ส. นาย ป. และนาย ว. ตัวแทน (หัวคะแนน) แจกบัตรอนุญาตชมภาพยนตร์ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๔๓/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาว ส. นาย ท. และนาย บ. ให้ถ้อยคำสอดคล้องต้องกันว่า ได้รับแจกบัตรชมภาพยนตร์จากตัวแทน (หัวคะแนน) จำนวนคนละ ๓ ถึง ๒๐ บัตร เพื่อนำไปแลกตั๋วเข้าชมภาพยนตร์ ที่กำหนดเรื่อง ที่นั่ง และกำหนดวันฉายภาพยนตร์ ซึ่งมีราคาตั้งแต่ ๖๐ บาท ถึง ๘๐ บาท โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด พร้อมกับกระดาศากบาทหมายเลข ๑๐ ถึงหมายเลข ๑๒ และเลือกพรรค ป. การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๗๓๒/๒๕๕๒ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า นางสาว ส. ให้การแตกต่างจากที่ให้การไว้ และเบิกความในชั้นศาลในข้อสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนบัตรชมภาพยนตร์ที่ตนได้รับกับที่อ้างว่าได้มอบบัตรชมภาพยนตร์ให้คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน และคำให้การครั้งแรกของนางสาว ส. ก็ไม่ได้ระบุชื่อนางสาว น. ว่าเป็นผู้ได้รับบัตรชมภาพยนตร์จากตน นางสาว ส. เพิ่งมาให้การระบุชื่อนางสาว น. ในวันเดียวกันกับที่พยานนางสาว น. ไปให้การต่อคณะอนุกรรมการวินิจฉัยเรื่องคัดค้านและปัญหาหรือข้อโต้แย้ง หลังจากมีเหตุการณ์ที่อ้างว่ามีการให้บัตรชมภาพยนตร์ประมาณ ๖ เดือน ซึ่งเป็นเวลานานผิดปกติทั้งที่นางสาว ส. ก็ทราบเรื่องดังกล่าวดี น่าจะให้การถึงนางสาว น. เสียตั้งแต่ไปให้การครั้งแรก เพราะเป็นพยานสำคัญ แต่กลับไม่ได้ให้การถึงนางสาว น. เลย จึงเป็นพิรุธ ส่วนนาย อ. อดีตผู้ใหญ่บ้านที่แจกบัตรชมภาพยนตร์ ๒๐ ใบ ให้แก่นาย ท. พร้อมกับกระดาศากบาทหมายเลข ๑๐ ถึงหมายเลข ๑๒ เพื่อนำไปให้บิดามารดานั้น ตามทางไต่สวนได้ความว่าไม่เคยรับบัตรชมภาพยนตร์จากผู้ใด เหตุที่ให้การไปว่าได้รับจากนาย อ. เนื่องจากนาย ศ. พยาน ท. ไปให้การและแนะนำ การให้ถ้อยคำ เจือสมกับคำเบิกความของนาย อ. ที่เบิกความยืนยันว่าไม่เคยแจกบัตรชมภาพยนตร์ให้แก่นาย ท. ซึ่งมีเหตุผลน่าเชื่อถือ เพราะการแจกบัตรชมภาพยนตร์เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านทั้งสาม นาย อ. ไม่น่าจะแจกให้แก่นาย ท. ซึ่งขณะนั้นมีอายุยังไม่เกิน ๑๖ ปี แต่น่าจะแจกให้บิดามารดาโดยตรง ดังนั้น ที่นาย ท. ให้การจึงน่าเชื่อถือมากกว่า ส่วนนาย ฮ. บิดาของผู้คัดค้านที่ ๓ และเป็นเจ้าของโรงภาพยนตร์ ซึ่งต้องทำการตลาดด้วยการโฆษณาโดยการแจกบัตรชมภาพยนตร์ฟรีแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ จนถึงปัจจุบัน แต่ในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้สั่งงดแจก และตามทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ได้กระทำการดังกล่าว จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายชาติพันธุ์วิท พัดเย็น

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าพยานมีพิรุธ บางปากกลับคำให้การ อีกทั้งบิดาผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความยืนยันว่าได้งดแจกบัตรชมภาพยนตร์ในช่วงมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา นาย ก. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกกล่าวหา ให้เงินแก่นาง ข. และนาย ค. คนละ ๕๐ บาท ที่บ้านของนาง ข. จากนั้นนาย ก. ได้ขู่มือขวาขึ้น ๓ นิ้ว แล้วบอกกับนาง ข. และนาย ค. ว่า “พ่ungsัณเฑาะส์ ส.ว. เบอร์ ๓”

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๒๖/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า นาง ข. ซึ่งเป็นประจักษ์พยานให้ถ้อยคำยืนยันว่า นาย ก. กระทำการตามที่มีการกล่าวหาจริง และเมื่อสอบสวน นาง ง. พันตำรวจโท จ. ซึ่งเป็นผู้รับแจ้งเหตุจากนาง ข. ต่างก็ได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่นาง ข. ได้ให้ถ้อยคำไว้ และหลังจากที่นาง ข. ได้รับแจกเงินจากนาย ก. แล้ว นาง ข. ได้แจ้งเรื่องราวต่อตำรวจ ทำให้ถ้อยคำของนาง ข. มีความน่าเชื่อถือ เพราะหากนำความเท็จมาแจ้งแก่เจ้าพนักงานย่อมทำให้ตนเองต้องรับโทษทางอาญา จึงน่าจะเชื่อว่านาง ข. ให้ถ้อยคำตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง นอกจากนั้น พันตำรวจโท จ. ดาบตำรวจ ฉ. ดาบตำรวจ บ. และ สิบตำรวจเอก ท. ซึ่งเป็นตำรวจในท้องที่เกิดเหตุต่างก็ให้ถ้อยคำยืนยันว่า นาย ก. มีพฤติการณ์เป็นหัวคะแนนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา และแจกเงินให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และเมื่อพันตำรวจโท จ. เข้าตรวจค้นบ้านของนาย ก. ก็พบหลักฐานบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เตรียมไว้เพื่อจ่ายเงิน กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่านาย ก. ได้กระทำการตามที่มีการกล่าวหา อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๕๒๗/๒๕๕๒ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ผู้ร้องไม่สามารถตามตัวนาย ค. มาเป็นพยานได้ตั้งแต่ในชั้นสืบสวนสอบสวนของผู้ร้องแล้ว แม้ผู้ร้องจะมีนาง ข. มาเป็นพยานเบิกความยืนยันการกระทำของนาย ก. ตามที่มีการกล่าวหาก็ตาม แต่จากคำเบิกความของนาง ข. แตกต่างจากคำให้การในชั้นสืบสวนสอบสวน โดยในชั้นสืบสวนสอบสวนนาง ข. ให้ถ้อยคำว่ามี นาย ก. เข้าไปหานาง ข. และนาย ค. พร้อมกัน โดยหยิบเงินส่งให้นาย ค. และนาย ค. แบ่งเงินดังกล่าวให้นาง ข. ไม่ใช่ นาง ข. รับไว้และแบ่งเงินให้นาย ค. ดังที่นาง ข. เบิกความต่อศาล คำเบิกความของนาง ข. จึงมีพิรุธไม่มีน้ำหนัก ส่วนเอกสารบัญชีรายชื่อการสำรวจผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้จากการเข้าตรวจค้นบ้านนาย ก. นั้น ก็ปรากฏว่าเอกสารแต่ละแผ่นนั้นปรากฏรายชื่อผู้ทำการสำรวจต่างคนกัน และได้มีการลงวันที่สำรวจไว้เช่นเดียวกันว่าได้ทำการสำรวจ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๑ เกือบ ๘ เดือน จึงเชื่อว่าบัญชีรายชื่อการสำรวจดังกล่าวมิได้ทำขึ้นเพื่อการเลือกตั้งครั้งนี้ แต่น่าเชื่อตามคำเบิกความของนาง ง. พยานผู้คัดค้านซึ่งเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านว่า เป็นบัญชีรายชื่อการสำรวจรายชื่อของราษฎรผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๘ ถึง ๖๐ ปี ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลขอให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านช่วยทำขึ้น เพื่อใช้ในการดูแลความเป็นอยู่ของราษฎรในตำบล ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงยังไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในส่วนของผู้คัดค้าน มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมตามคำร้อง จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายเกษ คุ้มสุนทร

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าพยานเบิกความแตกต่างกันมีพิรุธ พยานบางปากไม่สามารถตามตัวมาให้การได้

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เวลา ๑๕ นาฬิกา นาง ก. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกคัดค้าน ให้เงินจำนวน ๑๕๐ บาท แก่นาย ข. นาง ค. และนางสาว ง. ซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัวของนาย ข. และบอกว่า “ให้กาเบอร์ ๓ เป็นเงินของเบอร์ ๓” ซึ่งเป็นหมายเลขผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกคัดค้าน

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๓๒/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ข. และนาง ค. ภรรยาของนาย ข. ต่างให้ด้วยคำยืนยันสอดคล้องกันว่า ได้รับเงินจากนาง ก. จำนวน ๑๕๐ บาท เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกคัดค้าน นาย ข. และนาง ค. ไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับนาง ก. มาก่อน จึงไม่มีเหตุที่จะต้องให้ร้ายนาง ก. การกระทำความดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๕๒๗/๒๕๕๒ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ผู้ร้องไม่สามารถนำนาย ข. นาง ค. และนางสาว ง. มาเบิกความเป็นพยานต่อศาลได้ เนื่องจากพยานดังกล่าวย้ายที่อยู่ไม่ทราบอยู่ที่ใด พยานผู้ร้องคงมีเพียงคำให้การในชั้นสืบสวนสอบสวนอันเป็นพยานบอกเล่า ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนของผู้ร้องดำเนินการไปฝ่ายเดียวโดยผู้ถูกกล่าวหาไม่มีโอกาสโต้แย้งคัดค้าน แม้จะไม่มีกฎหมายห้ามมิให้รับฟังแต่ก็มีน้ำหนักน้อย ส่วนฝ่ายผู้คัดค้านมีนาง ก. มาเบิกความเป็นพยานต่อศาลยืนยันว่า ตามวันและเวลาที่กล่าวหาว่าพยานนำเงินไปแจกให้นาย ข. นาง ค. และนางสาว ง. นั้น นาง ก. นำโคไปเลี้ยงอยู่ในทุ่งนาตั้งแต่เช้าจนเย็นจึงได้กลับบ้าน แล้วเอาอาหารให้จิ้งหรีดซึ่งเลี้ยงไว้ที่บ้าน โดยนาง ก. ไม่ได้ออกไปไหนอีก ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนาง ก. ในชั้นสืบสวนสอบสวนที่ผู้ร้องนำส่งต่อศาล คำเบิกความของนาง ก. ดังกล่าวจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงยังไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในส่วนของผู้คัดค้าน มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมตามคำร้อง จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายเอกา คุมรสุนทร

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าพยานย้ายที่อยู่ ไม่สามารถนำมาเบิกความได้

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๕) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้งผู้ถูกคัดค้านได้ปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งมีเนื้อหาสาระสำคัญว่า พรรคการเมือง ก. เป็นพรรคการเมืองที่มีบุคคลสำคัญในแผ่นดินเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งพรรคการเมืองนี้ โดยมีนาย ก. เป็นผู้ร่วมก่อตั้งและพรรคการเมืองนี้ไม่ได้ยื่นเคียงข้างประชาชน แต่อยู่ภายใต้รองเท้าบูธของทหาร นอกจากนี้ นาย ก. และผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ก. เป็นบุคคลที่เนรคุณไม่รู้จักบุญคุณต่อผู้มีพระคุณ

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๒๐๖/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกคัดค้านยอมรับว่าเสียงที่ปรากฏในแผ่นบันทึกเสียงของกลางเป็นของผู้ถูกคัดค้าน ข้อความดังกล่าวทำให้ประชาชนโดยทั่วไปที่รับฟังเข้าใจว่า พรรคการเมือง ก. ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลสำคัญของบ้านเมือง และอยู่ภายใต้อำนาจของทหาร นอกจากนี้ นาย ก. และผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นบุคคลที่ไม่รู้จักบุญคุณต่อผู้มีพระคุณ การกระทำของผู้ถูกคัดค้านจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕๓ (๕)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๓๓๔๕/๒๕๕๒ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า ถ้อยคำการปราศรัยบางส่วนของผู้คัดค้าน ตามแผ่นบันทึกเสียงดังกล่าวย่อมทำให้ประชาชนโดยทั่วไปที่ฟังการศรัทธาเสียงเลือกตั้งเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาในการตั้งพรรคการเมือง ก. ว่าได้รับการสนับสนุนจากบุคคลสำคัญของบ้านเมือง และเป็นพรรคการเมืองที่อยู่ในความครอบงำของคณะทหารที่ทำการรัฐประหาร มิได้ก่อตั้งขึ้นด้วยอุดมการณ์ในทางการเมือง เมื่อข้อมูลและผู้คัดค้านปราศรัยยังไม่มีข้อพิสูจน์แน่ชัดว่าข้อความดังกล่าวเป็นความจริง ย่อมเป็นการใส่ร้ายพรรคการเมือง ก. อันเป็นความเท็จ ซึ่งมีผลการต่อการตัดสินใจของประชาชนที่ฟังการปราศรัยว่าจะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัครของพรรคการเมือง ก. หรือไม่ จึงเป็นการจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของพรรคการเมือง ก. อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕๓ (๕) จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขต เขตเลือกตั้งที่ ๓ ใหม่ แทนผู้คัดค้าน และให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนดห้าปี นับแต่วันที่มีคำสั่ง

ผู้ย่อ พันตรี อภิชาติ ปาณทะผลิน

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้ง วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา ผู้ถูกร้อง ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง จ. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ซึ่งมีตำแหน่งเป็นนายกสมาคม ฌาปนกิจสงเคราะห์(ภพสม.) ให้สัญญาแก่สมาชิกกลุ่มสตรีหมู่บ้านห้วยปลาโดว่า หากผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓ จะให้เงินแก่คณะกรรมการพัฒนาสตรีบ้านห้วยปลาโด ต่อมาวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ นาง จ.จึงให้เงินแก่คณะกรรมการสตรีบ้านห้วยปลาโด จำนวน ๑๕ คน คนละ ๑๐๐ บาท เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๒๒๑/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ นาง ร.ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้านห้วยปลาโด ได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์ จากนาง จ.ให้ไปรับเงินของผู้ถูกร้องที่ร้านบ้านดุงปศุสัตว์ แต่เมื่อไปถึงนาง จ.ไม่ได้มอบเงินให้แต่ได้มอบเอกสาร แนะนำตัวและแผ่นปลิวโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้องให้แทน พร้อมบอกให้นาง ร.นำไปแจกจ่ายให้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านห้วยปลาโดซึ่งมีจำนวน ๑๕ คน เพื่อขอให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง เมื่อผู้ถูกร้อง ได้รับเลือกตั้งจึงให้มารับเงินในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ หลังทราบผลว่าผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเมื่อ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๑ แล้วนาง ร.จึงไปขอรับเงินจำนวน ๑,๕๐๐ บาท จากนาง จ.แล้วนำเงินดังกล่าวไปมอบให้ กรรมการหมู่บ้านจำนวน ๑๑ คน ส่วนอีก ๔ คนต่างเข้าใจผิดว่านาง ร.ยกยอกเงินไว้เป็นของตนเองทำให้เกิด ความขัดแย้งกัน นาง ร.กลัวความผิดจึงนำเงินที่เหลือไปแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด นาย ส. ให้ถ้อยคำฯว่า เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ ได้รับเอกสารหาเสียงจากนาง ร.ให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูก ร้องและจะนำเงินมาให้เมื่อผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้ง ต่อมาวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ นาง ร.ได้นำเงินมามอบให้ กรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้านห้วยปลาโดคนละ ๑๐๐ บาท กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า นาง จ.สัญญาว่า จะให้เงินแก่คณะกรรมการพัฒนาสตรีบ้านห้วยปลาโด เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูก ร้อง ซึ่งมีผลให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องมิได้ เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เห็นควรมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด เขตเลือกตั้ง ที่ ๓ ใหม่ แทนผู้ถูกร้อง

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๓๕๔๒/๒๕๕๒ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า นาย ส.อ้างว่าได้รับเงินจากนาง ร.จำนวน ๑๐๐ บาท บอกให้เลือกผู้คัดค้าน เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๖ นาฬิกาซึ่งหลังวันเลือกตั้งผ่านพ้นไปแล้ว ขณะรับเงินไม่มีผู้ใดเห็นเหตุการณ์ ผู้คัดค้านปฏิเสธว่านาง จ.ไม่เคยเป็นตัวแทนหรือหัวคะแนนของผู้คัดค้าน และผู้คัดค้านไม่เคยใช้ ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลใดๆ เป็นตัวแทนจ่ายเงินให้นาง ร.หรือกรรมการ พัฒนาสตรีหมู่บ้านห้วยปลาโดแต่อย่างใด เห็นว่าไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัดอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิด การฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาพ.ศ.๒๕๕๐ ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ พ.ท.ประสงค์ สอนจันทร์

ผู้ตรวจ นายไกรฤทธิ์ มณีระ

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าพยานอ้างว่าได้รับเงินหลังวันเลือกตั้ง ขณะรับเงินไม่มีผู้ใดเห็นเหตุการณ์

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) ให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้ง ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง นาย ส. และนาย ว. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนละ ๑๐๐ บาท

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๘๒/๒/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า พยานผู้แจ้งเหตุไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับ นาย ส. และนาย ว. มาก่อน และได้แจ้งเหตุต่อกองบัญชาการตำรวจสันติบาล ซึ่งเป็นผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายตามกฎหมาย เพื่อพยานผู้แจ้งเหตุจะไม่ต้องรับโทษ จึงไม่มีเหตุผลที่จะให้ถ้อยคำให้ร้าย นาย ส. และนาย ว. พยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองไม่สามารถพังก้าง พยานผู้แจ้งเหตุดังกล่าวได้ กรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า นาย ส. และนาย ว. กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑)

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๓๖๔๕/๒๕๕๒ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า พยานผู้ร้องมี นาย น. นาย ข. นาง ม. นาย ศ. นาย ว. นาย ด. และนาง ณ. อ้างว่าได้รับเงินจากนาย ส. เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนวันเลือกตั้งหลายวัน จนกระทั่งเมื่อปรากฏผลการเลือกตั้งแล้ว แต่พยานดังกล่าวไม่ได้แจ้งเหตุหรือเข้าร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทันที นาย ว. อ้างว่าเพราะไม่รู้ว่าจะทำอะไร จึงไม่สมเหตุผล โดยเฉพาะเงินที่พยานผู้ร้องอ้างว่าได้รับจากนาย ส. และส่งในชั้นสืบสวนสอบสวนนั้น ได้ความมาจากนาง ม. เบิกความตอบผู้ร้องเองว่าได้นำเงินไปใช้หมดแล้ว ส่วนเงินที่นำมาแจ้งความนั้น เป็นเงินที่นาย ข. เอามาแทน จึงไม่มีเหตุผลใดที่พยานผู้ร้องจะต้องเก็บรักษาเงินเพียง ๑๐๐ บาทไว้ โดยไม่นำไปใช้จ่าย แต่ก็เป็นที่รู้ของพยานที่ไม่ไปแจ้งเหตุเสียแต่ที่แรก แสดงให้เห็นว่าเป็นความพยายามในการสร้างพยานหลักฐานจึงไม่น่าเชื่อถือ นอกจากเหตุการณ์ตามคำร้องก็ไม่มีพยานผู้ร้องปากใดเคยทราบหรือเห็นนาย ส. หาเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านทั้งสองมาก่อน ตามพฤติการณ์แห่งคดีหากนาย ส. มุ่งประสงค์ที่จะให้เงินเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งแก่ผู้คัดค้านทั้งสอง ก็มีข้อสงสัยว่าทำไมนาย ส. จึงเลือกที่จะให้เงินเฉพาะนาย น. และนาย ข. ซึ่งนาย น. และนาง ข. ต่างอ้างว่าขณะรับเงินอยู่กับนาย ส. ตามลำพัง จึงง่ายต่อการกล่าวอ้างทำให้ไม่น่าเชื่อถือ กรณีนาย ว. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้านทั้งสองได้ให้เงินแก่นาย บ. กับนาง ร. คนละ ๑๐๐ บาท และให้นาง ข. จำนวน ๒๐๐ บาท ในชั้นสืบสวนสอบสวน นาย บ. และนาง ร. ไปให้การต่อเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนขัดแย้งกัน ประกอบกับนาง ข. เป็นภริยาของนาย พ. ซึ่งนาย พ. ได้เดินทางไปให้การต่อเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนพร้อมกับนาย บ. และนาย ร. กับบุคคลอื่นอีกหลายคน ซึ่งนาง ข. ก็ทราบดี แต่นาง ข. ก็หาได้บอกเล่าเหตุการณ์ที่พบเห็นนาย ว. ไปให้เงินแก่นาย ร. ให้นาย พ. ทราบไม่ จึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติวิสัย ทั้งเมื่อทนายความผู้คัดค้านทั้งสองถามถึงเหตุผลที่นาง ข. ไม่เดินทางไปให้การเป็นพยานพร้อมกับนาย พ. เสียแต่แรก นาง ข. กลับไม่ขอตอบเหตุผลซึ่งก็ยังคงเป็นพิรุธ นาง ข. เบิกความว่าพยานไปที่บ้านนาง ร. แล้วเห็นเหตุการณ์ที่นาย ว. ให้เงิน ๒๐๐ บาท แก่นาง ร. โดยไม่ปรากฏว่านาย ข. ได้รับเงิน ๒๐๐ บาท จากนาย ว. ส่วนนาย ค. เบิกความว่าขณะนั่งอยู่ที่หน้าบ้านของพยาน พบเห็นนาย ว. และผู้คัดค้านทั้งสอง ซึ่งนาย ว. ถือกระดาษและซองจดหมายสีขาวจำนวนหนึ่งอยู่ในมือเดินแวะเวียนและเคาะประตูตามบ้านเพื่อเรียกเจ้าของบ้านแล้วยื่นซองให้ และบอกให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านทั้งสอง แต่นาย ค. เองกลับไม่ได้รับเงินด้วยโดยไม่มีเหตุผลใดเป็นพิเศษ จึงไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเดินให้เงินกล่าวตามที่อ้าง ทั้งเลื่อนลอยไม่ชัดเจนว่ามีใครบ้างที่ได้รับเงิน คำของนาย ค. ไม่น่าหนักแน่นเชื่อถือ จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ยอ นายธนเทพ รัตนเจริญกุล

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร.ต.ณรงค์ อุทิศเรืองฤทธิ์

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าพยานมีพิรุธ เนื่องจากรับเงินไว้หลายวันไม่มีการแจ้ง และเงินที่นำมาแจ้งก็เป็นเงินที่นำมาแทน

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้งผู้ถูกกล่าวหาและนาย ส. ตัวแทน(หัวหน้า) ของผู้ถูกกล่าวหาได้เข้าไปพูดแนะนำตัวกับผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ร่วมประชุมการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีภายในตำบล หลังจากแนะนำตัวเสร็จแล้วผู้ถูกกล่าวหาและนาย ส. ได้ออกจากห้องประชุม โดยมีนาย อ. (สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล) เดินทางไปที่รถ นาย ส. ได้มอบเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐ บาท และเอกสารแนะนำตัวผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกกล่าวหาให้แก่ นาย อ. พร้อมกับบอกว่าฝากให้ผู้เข้าร่วมประชุม จากนั้นนาย อ. กลับเข้ามาในห้องประชุมได้มอบเงินและเอกสารแนะนำตัวให้นาย ร. (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) พร้อมกับบอกว่าเขาฝากมาให้ นายก นาย ร. ได้นำเงินและเอกสารแนะนำตัวให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมคนละ ๑,๐๐๐ บาท บอกว่าเป็นเงินค่าอาหารกลางวัน

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๑๐๙/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก. ให้ถ้อยคำฯ หลังจากผู้ถูกกล่าวหาแนะนำตัวเสร็จแล้วได้ออกจากห้องประชุม ขณะเดียวกันพยานก็ออกไปห้องน้ำแล้วกลับมามีในห้องประชุม พบธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท และเอกสารแนะนำตัวของผู้ถูกกล่าวหาวางอยู่ที่โต๊ะ นาย ร. บอกว่าเป็นเงินค่าอาหารกลางวัน ส่วนนาย ข. นาย ค. นาย ง. และนาย จ. ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า หลังจากผู้ถูกกล่าวหาออกจากห้องประชุมแล้ว ได้มีคนนำเอกสารแนะนำตัวของผู้ถูกกล่าวหาวางที่โต๊ะของผู้เข้าร่วมประชุม ต่อมาภายหลังผู้เข้าร่วมประชุมได้ไปแจ้งเหตุพร้อมเงินของกลางที่สถานีตำรวจภูธรตำบล ก. ส่วนผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำปฏิเสธว่า นาย ส. เป็นผู้ติดต่อประสานงานและพาผู้ถูกกล่าวหาเข้าไปแนะนำตัวกับผู้เข้าร่วมประชุม แต่ไม่ได้ให้เงินและเอกสารแนะนำตัวกับผู้เข้าร่วมประชุมแต่อย่างใด เห็นว่าหลังจากผู้ถูกกล่าวหาและนาย ส. เดินออกจากห้องประชุมแล้ว สักครู่ นาย อ. กลับเข้ามาพร้อมกับเงินและเอกสารแนะนำตัวของผู้ถูกกล่าวหา การกระทำของผู้ถูกคัดค้านจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๔๙๓๘/๒๕๕๒ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า การที่ผู้คัดค้านได้ไปแนะนำตัวต่อฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยติดต่อผ่านนาย ส. ซึ่งรู้จักกับนาย อ. ขณะที่ผู้คัดค้านแนะนำตัวมีนาย ส. อยู่ในห้องประชุม อันแสดงว่าผู้คัดค้านไว้วางใจนาย ส. ให้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งในพื้นที่ดังกล่าวโดยมีนาย ร. และพยานบุคคลอีก ๔ คน ที่อยู่ในห้องประชุมให้การมีข้อความสำคัญตรงกันว่า นาย อ. ถือถุงพลาสติกที่ข้างในมีบัตรแนะนำตัวและแผ่นพับโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งพร้อมเงินมอบให้แก่ นาย ร. จากนั้นนาย ร. พูดว่าวันนี้มีค่าอาหารกลางวัน สัญญาแบบลูกผู้ชายให้จบอยู่ในนี้ ให้แต่ละหมู่บ้านมารับเงินสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลายคนที่อยู่ในห้องประชุมได้รับเงินจากนาย ร. คนละ ๑,๐๐๐ บาท โดยบางคนรับเงินเองและบางคนรับแทนผู้อื่น การกระทำของผู้คัดค้านจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนดห้าปี นับแต่วันที่มีคำสั่ง

ผู้ย่อ พันตรี อภิชาติ ปาณพะมสิน ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๓) ทำการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตนเอง

ข้อเท็จจริงก่อนวันเลือกตั้ง โรงเรียน ก. มีการจัดให้มีการแสดงหมอลำ ในงานคืนสู่เหย้า ก่อนการแสดงหมอลำ นาย ส. อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะได้ขึ้นแสดงตนบนเวทีและทักทายประชาชนที่มาชมการแสดงหมอลำ โดยนาย ส. แนะนำผู้ถูกร้องให้กับประชาชนที่มาร่วมงาน จากนั้นผู้ถูกร้องได้ขึ้นไปปรากฏตัวบนเวทีพร้อมยกมือไหว้ประชาชนที่มาร่วมงาน และนาย ส. เป็นผู้เปิดงานบนเวทีด้วย อันเป็นการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกค. ที่ ๔๐๒/๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่า แม้ไม่มีพยานยืนยันว่าผู้ถูกร้องได้กล่าวปราศรัย แต่พฤติการณ์ดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องเป็นกลุ่มเดียวกันกับคณะของนาย ส. และเป็นผู้จัดงานหรือสนับสนุนให้มีการจัดงานนี้ขึ้น ทั้งนี้ เพื่อถือเอาประโยชน์จากการจัดงานมหรสพดังกล่าวเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ มีผลให้การเลือกตั้งในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๘๔๒๘/๒๕๕๖ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า การที่กรรมการการจัดงานได้นัดหมายล่วงหน้าให้นาย ส. อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนาย จ. ที่เป็นกรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์ในการจัดงานกับนาย ร. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสังกัดพรรค พ. เช่นเดียวกับผู้คัดค้าน มาร่วมงานคืนสู่เหย้าซึ่งมีงานมหรสพและการรื่นเริง ซึ่งจัดขึ้นในขณะที่พระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แทนตำแหน่งที่ว่างมีผลใช้บังคับ และนาย จ. ซึ่งเป็นกรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์ในการจัดงาน รับว่าตนเองมีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนการหาเสียงของผู้คัดค้านในฐานะสมาชิกพรรคการเมืองเดียวกัน ทั้งผู้คัดค้านเป็นบุคคลนอกพื้นที่ เพิ่งลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตจังหวัดนี้ครั้งแรก ได้เข้ามาหาเสียงในงานโดยไม่ได้อ่อนุญาตคณะกรรมการจัดงาน และเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเพียงคนเดียวที่เข้ามาหาเสียงในงานนี้ กรณีจึงเชื่อได้ว่าผู้คัดค้านเข้ามาในงานโดยนัดหมายกันมาก่อนกับนาย ส. และคณะ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดงานหรือสนับสนุนให้มีการจัดงาน การที่นาย ส. กล่าวปราศรัยแนะนำให้ผู้คัดค้านขึ้นไปแสดงตัวบนเวทีและผู้คัดค้านได้ขึ้นปรากฏตัวบนเวทีพร้อมกับยกมือไหว้ทักทายประชาชนที่มาร่วมงานจึงเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อผู้คัดค้านในการหาเสียง ถือได้ว่าเป็นการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๓) ทำให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใหม่ แทนผู้คัดค้าน

ผู้ย่อ นายเจริญชัย สุวรินายก

ผู้ตรวจ นายไกรยุทธ มณีวรรณ

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริงในวันที่กำหนดให้ใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้ง ณ สถานที่เลือกตั้งกลาง ผู้ถูกร้องได้กระทำการ ใช้ สนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง น. นาง บ. ตัวแทน (หัวหน้าคณะ) หรือผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้อง ให้เงินหรือสัญญาว่าจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๐๓๘/๒๕๕๓ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่า มีพยานผู้รับเงิน และพยานแวดล้อมให้ถ้อยคำถึงเหตุการณ์การให้เงินของนาง น. นาง บ. แก่ผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้าเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้องสอดคล้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผลมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ถึงแม้ว่าผู้ถูกร้องจะปฏิเสธว่าไม่รู้จักกับนาง น. และนาง บ. ก็เป็นการกล่าวอ้างลอยๆไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสนับสนุน ประกอบกับผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนล่วงหน้าในการเลือกตั้งครั้งนี้มีมากกว่าครั้งที่ผ่านมาถึงหกเท่า มีความแตกต่างกันเป็นจำนวนมาก จึงน่าจะเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องได้กระทำหรือก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้องให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้องอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๖๐๙๙/๒๕๕๔ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า พยานผู้ร้องทั้งหมดล้วนเป็นประจักษ์พยาน และให้ถ้อยคำที่ระบุ วัน เวลา บุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวนเงินและสถานที่อย่างละเอียด ไม่น่าเชื่อว่าจะกล้าขึ้น แด่งข้อเท็จจริงขึ้นเองประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่า นาง อ. ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นคู่แข่งของผู้คัดค้าน ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งล่วงหน้าต่อผู้ร้องว่า มีพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหลายประการ อันเป็นการยื่นคำร้องคัดค้านก่อนที่ผู้ร้องจะประกาศผลการเลือกตั้ง ซึ่งปรากฏในเวลาต่อมาว่ามีผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ๒๑,๐๖๐ คน ผลคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ผู้คัดค้านได้คะแนน ๑๖,๕๙๒ คะแนน นาง อ. ได้ ๓,๔๐๘ คะแนน แต่ผลการรวมคะแนนเลือกตั้งทั้งหมด นาง อ. ได้ ๘๓,๓๔๘ คะแนน ผู้คัดค้านได้ ๔๗,๒๓๕ คะแนน และผู้ร้องได้ประกาศให้นาง อ. ได้รับเลือกตั้ง นาง อ.หาได้มีเจตนาใส่ร้ายผู้คัดค้านเพื่อเปลี่ยนแปลงผลเลือกตั้งแต่จากผลการลงคะแนนเลือกตั้งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ระหว่างการลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้ากับผลการรวมคะแนนทั้งหมด ส่อไปในทางที่น่าสงสัยในการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า อีกทั้งพยานผู้คัดค้านเบิกความลอยๆ ปฏิเสธข้อเท็จจริงจากการไต่สวนพยานผู้ร้อง เชื่อว่ามีเจตนาช่วยเหลือผู้คัดค้าน พยานหลักฐานของผู้คัดค้านของผู้คัดค้านไม่อาจหักล้างพยานหลักฐานของผู้ร้องได้ เมื่อผลการลงคะแนนล่วงหน้าปรากฏว่าผู้คัดค้านได้รับประโยชน์จากการเลือกตั้งครั้งนี้กรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งในครั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และเชื่อได้ว่าผู้คัดค้านกระทำการใดๆ โดยไม่สุจริตเพื่อให้ตนได้รับเลือกตั้งต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้าน มีกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันมีคำสั่ง

ผู้ย่อ นายเจริญชัย สุปรีนายน

ผู้ตรวจ นายไกรฤทธิ์ มณีวรร

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ เสนอให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
มาตรา ๕๕ จัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งหรือกลับจากที่เลือกตั้ง

ข้อเท็จจริง ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้อง ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ให้เงิน และจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งหรือกลับจากที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๐๓๖/๒๕๕๓ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า มีนาง บ. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ให้เงินแก่นาย อ. มีนาย ข. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง เสนอให้เงินแก่นาย ย. มีนาย ส. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง เสนอให้เงินแก่นาย ท. มีนาง ฉ. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง เสนอให้เงินแก่นาย ธ. อีกทั้งนาง บ. นาย ข. นาย ส. และนาง ฉ. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ดังกล่าว ได้นำแบบบันทึกบัญชีการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ณ ที่เลือกตั้งกลางในเขตเลือกตั้ง (ทก.๑) ไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งแล้วจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังสถานที่เลือกตั้งกลาง เพื่อลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรล่วงหน้า และนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลับไปยังสถานที่เลือกตั้งกลางโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารยานพาหนะหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ เพื่อจูงใจหรือควบคุมให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๖๐๙๙/๒๕๕๔ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า ผู้ร้องมีนาย อ. นาย ท. เป็นพยานเบิกความยืนยันว่า ได้รับเงินและได้รับการเสนอให้เงิน พร้อมทั้งได้รับแบบบันทึกบัญชีการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ณ ที่เลือกตั้งกลางในเขตเลือกตั้ง (ทก.๑) จากตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้าน และตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้าน ได้จัดยานพาหนะนำไปยังสถานที่เลือกตั้งกลาง เพื่อลงคะแนนเลือกตั้ง และนำกลับโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารหรือค่าจ้าง ประกอบกับมีนาง ฉ. นาง ก. และนาง อ. เบิกความว่ามีตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้านมาติดต่อให้พยานจัดหาคนไปลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้าแล้วจะให้เงินผู้ที่เป็นคนละ ๒๕๐ บาท พยานผู้ร้องทั้งหมดล้วนเป็นประจักษ์พยานประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง และให้ข้อมูลคำที่ระบุถึงรายละเอียด วัน เวลา ตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวนเงิน และสถานที่อย่างละเอียด ไม่น่าเชื่อว่าจะกล้าเสกสรรปั้นแต่งข้อเท็จจริงขึ้นเอง เมื่อพิจารณาประกอบข้อเท็จจริงที่ว่า นาง อ. ผู้ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้ง ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งล่วงหน้า ต่อผู้ร้องว่า มีพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหลายประการ อันเป็นการยื่นคำร้องคัดค้านก่อนที่ผู้ร้องจะประกาศผลการเลือกตั้ง ซึ่งปรากฏในเวลาต่อมาว่า มีผู้ใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ๒๑,๐๖๐ คน ผลคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ผู้คัดค้านได้รับคะแนน ๑๖,๕๔๒ คะแนน นาง อ. ได้รับคะแนน ๓,๙๐๑ คะแนน แต่ปรากฏว่าผลการรวมคะแนนเลือกตั้งทั้งหมด นาง อ. ได้รับคะแนน ๘๓,๓๔๘ คะแนน ส่วนผู้คัดค้านได้รับคะแนน ๔๗,๒๓๕ คะแนน และผู้ร้องได้ประกาศผลการเลือกตั้งให้นาง อ. เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง ย่อมแสดงให้เห็นว่า นาง อ. หาได้มีเจตนาใส่ร้ายต่อผู้คัดค้านเพื่อเปลี่ยนแปลงผลการเลือกตั้ง แต่จากผลการลงคะแนนเลือกตั้งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ระหว่างการลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้ากับผลการรวมคะแนนเลือกตั้งทั้งหมด ส่อไปในทางให้เป็นที่น่าสงสัยในการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า อีกทั้งพยานหลักฐานของผู้คัดค้านก็ไม่ปรากฏมีข้อเท็จจริงยืนยันว่า นาง อ. ให้ร้ายกลั่นแกล้งผู้คัดค้าน และพยานผู้คัดค้านทั้งหมดล้วนเบิกความลอยๆ ไม่อาจรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของผู้ร้องได้ กรณีจึงมีพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามคำร้อง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ผู้ย่อ นายอิทธิพล เศษฤทธิ
ผู้ตรวจ นายไกรฤทธิ มณีวรรณ

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๗ ให้ หรือจัดมหรสพ หรือจัดเลี้ยง และใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ ฯ

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกร้องได้ก่อ สนิบสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง ส. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้องใช้ตำแหน่งหน้าที่กระทำการจัดเลี้ยงด้วยการจัดให้มีมหรสพและให้ทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๓๖๒/๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดงานรื่นเริง เลี้ยงอาหารและเครื่องดื่มพร้อมทั้งมอบของรางวัลแก่ผู้มาร่วมงานในวันที่ ๑๙ - ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นการกระทำที่เอื้อประโยชน์เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง และนาง ส. มีตำแหน่งเป็นพัฒนาการจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นผู้รับผิดชอบโครงการอบรมสัมมนาดังกล่าว การกระทำของนาง ส. ที่หาเสียงเลือกตั้งกับผู้ที่เข้าร่วมโครงการให้แก่ผู้ถูกร้อง จึงเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่กระทำการใดๆ อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัคร โดยผู้ถูกร้องมีส่วนสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำการดังกล่าว กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องได้ก่อ สนิบสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง ส. กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๒๘๗๘/๒๕๕๕ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า การจัดอบรมและศึกษาดูงานที่จังหวัด ตามโครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชนดังกล่าวเป็นโครงการที่ทางราชการได้จัดให้มีขึ้นแต่เดิมอยู่แล้ว ก่อนวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เหตุที่มีการเลื่อนการจัดอบรมและดูงานออกไป ๒ ครั้ง ด้วยเหตุขัดข้องก็มีใช่ เป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้คัดค้านแต่อย่างใด และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดฝึกอบรมและดูงานก็กำหนดมาจากงบประมาณของทางราชการทั้งสิ้น การที่นาง ส. ได้ยืมเงินจากจังหวัดมาใช้จ่ายการจัดโครงการและขอให้ทางโรงแรม บ. ออกใบเสร็จรับเงินลงวันที่ย้อนหลังเพื่อให้ถูกต้องตามวิธีการงบประมาณจะเป็นการชอบหรือไม่ นั้น ไม่ใช่เหตุที่จะแสดงให้เห็นได้ว่าผู้คัดค้านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำหรือคำกล่าวหาเสียงของนาง ส. รวมทั้งนาย ท. ตามทางใต้สวนยังไม่ปรากฏหลักฐานถึงขนาดอันควรเชื่อได้ว่าผู้คัดค้านมีส่วนสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง ส. และนาย ท. กล่าวถ้อยคำหาเสียงเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ ร้อยตำรวจเอก อภิศักดิ์ พินิจผล

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร้อยเอก สุรพล หงษ์จ้อย

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าเป็นโครงการที่ทางราชการได้จัดให้มีขึ้นแต่เดิมอยู่แล้วและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดฝึกอบรมและดูงานก็กำหนดมาจากงบประมาณของทางราชการทั้งสิ้น

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ เวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจ ให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้องนำเงินจำนวน ๒๔,๐๐๐ บาท ไปให้แก่ นาย ก. และนาง ข. ภรรยาของนาย ก. เพื่อให้ผู้ร้องและภรรยานำเงินดังกล่าวไปมอบให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เหตุเกิดที่สำนักงานของผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๔๗๔/๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้อง ยอมรับว่าตามวันและเวลาที่มีการกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องกระทำความผิดนั้น ผู้ถูกร้องได้จัดประชุมแกนนำและทีมงาน หาเสียงเลือกตั้งที่สำนักงานของผู้ถูกร้องจริง และนาย ก. และนาง ข. ให้ถ้อยคำในข้อเท็จจริงซึ่งมีลำดับเหตุการณ์ เป็นขั้นเป็นตอนต่อเนื่องตั้งแต่เหตุการณ์ที่นาย ค. มาบอกนาย ก. และนาง ข. ให้ไปประชุมที่สำนักงานของผู้ถูกร้อง เหตุการณ์ในที่ประชุม และเหตุการณ์การรับเงินจากผู้หญิงที่เป็นทีมงานของผู้ถูกร้องจำนวน ๒๔,๐๐๐ บาท โดยไม่ ปรากฏพินิจ ประกอบกับต่อมาในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดเคลื่อนที่เร็วและชุดสืบสวน สอบสวนหาข่าวได้ดำเนินการรับนาย ก. และนาง ข. พร้อมธนบัตรของกลางเข้าให้ถ้อยคำต่อพนักงานสืบสวน สอบสวน ซึ่งบุคคลทั้งสองให้ถ้อยคำยืนยันในข้อเท็จจริงโดยไม่มีพินิจหรือปรากฏเหตุที่จะทำให้เชื่อว่านาย ก. และนาง ข. ให้ถ้อยคำใส่ร้ายผู้ถูกร้อง อีกทั้งนาง ข. ได้ให้ถ้อยคำว่าในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ นาย ก. ได้นำธนบัตรฉบับชนิด ละ ๑๐๐ บาท และชนิดละ ๕๐ บาท มาชำระค่าสินค้าให้แก่พยานจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การ ของนาย ก. และชนิดธนบัตรของกลางที่ได้รับ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๕๔๐๔/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า นาย ก. และนาง ข. ซึ่งเป็นประจักษ์พยาน เบิกความสอดคล้องกันมีรายละเอียดข้อเท็จจริงในส่วนที่เป็นสาระสำคัญสมเหตุสมผลเป็นลำดับขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ เรื่องเงินของกลางที่ว่าทีมงานของผู้คัดค้านเป็นหญิงผมยาวผิวขาวไม่ทราบชื่อนำธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๓ มัด มัดด้วยสายรัดสีขาวของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) รวมแนบกับธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท ซึ่งวางอยู่ด้านบน มียางรัดสีแดงรัดรวมเป็นมัดเดียว โดยหญิงคนดังกล่าวหยิบเงินออกจากลิ้นชักมาวางบนโต๊ะ พร้อมกับพูดว่า หมูที่ ๔ รับไป ๒๗,๐๐๐ บาท นาง ข. จึงรับเงินดังกล่าวไว้ เมื่อเดินทางกลับถึงบ้านพยานทั้งสอง นับเงินที่รับมามีจำนวน ๒๔,๐๐๐ บาท พยานทั้งสองเข้าใจว่าเงินส่วนที่เกินมาจำนวน ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้ คัดค้านให้เป็นค่าจ้าง จึงนำไปชำระหนี้แก่นาง ข. สอดคล้องกับคำให้การในชั้นสืบสวนสอบสวนของนาง ข. ว่า เข้า วันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ นาง ข. ได้รับชำระหนี้ค่าสินค้าจากนาย ก. และนาง ข. จริง ประกอบกับปรากฏ พยานหลักฐานการเคลื่อนไหวทางการเงินของผู้คัดค้านมีการถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในช่วง ไตรมาสเกิดเหตุจำนวนมาก โดยไม่ปรากฏหลักฐานทางบัญชีรายจ่ายหรือความเคลื่อนไหวของเงินที่ถอนออกจาก บัญชีมายืนยัน ทั้งไม่ปรากฏว่านาย ก. และนาง ข. เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้คัดค้านมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ระแวง สงสัยว่าจะสร้างหลักฐานเท็จเพื่อกลั่นแกล้งผู้คัดค้านถึงขั้นต้องเสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดี จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้านให้เงินจำนวน ๒๔,๐๐๐ บาท แก่ นาย ก. และนาง ข. เพื่อให้บุคคลทั้งสองนำเงินดังกล่าวไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ของผู้คัดค้านมีกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันมีคำสั่ง

ผู้ย่อ นายเกษ คุ้มรสนทร ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เวลาประมาณ ๑๕ นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ให้เงินจำนวน ๑๐๐ บาท แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่บริเวณ ศาลากลางบ้านเหล่าเสน

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๔๗๖/๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามวันเวลา และสถานที่ดังกล่าว มีการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้องจริง โดยนาย ก. และนาย ข. ให้การยืนยันว่าได้รับ เงินซื้อเสียงจากนาย ส. ทีมงานหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้อง แม้นาย ค. จะกลับคำให้การโดยปฏิเสธว่า ไม่ได้รับเงิน แต่จากการสอบสวนพยานเพิ่มเติม นาง ง. พยานให้การยืนยันว่า ตนเองได้รับเงินจำนวน ๑๐๐ บาท จากทีมงานหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้อง และเห็นนาย ค. และผู้มาฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งคนอื่นๆ ได้รับเงินเช่นกันทุกคน เมื่อรับฟังประกอบกับภาพเคลื่อนไหวในคลิปวีซีดี ซึ่งปรากฏภาพหญิงและชายแสดงกริยา ก้มๆ เงยๆ และสิ่งที่แจกนั้น มีขนาดเล็กกว่าเอกสารแผ่นปลิวที่ทีมงานหาเสียงของผู้ถูกร้องกำลังแจกให้แก่ผู้มาฟัง การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๕๘๐๔/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า นาย ก. นาย ข. ดาบตำรวจ จ. และนาย ฉ. ซึ่งเป็นประจักษ์พยาน เบิกความมีรายละเอียดเป็นชั้นเป็นตอนสมเหตุสมผล สามารถระบุตัวบุคคลผู้แจกเงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ร่วมฟังการปราศรัยได้ชัดเจน โดยในเหตุการณ์ที่นาย ก. ซึ่งรับเงินจากนาย ส. ได้ชี้ให้ดาบตำรวจ จ. จับกุมนาย ส. เจื่อมกับคำเบิกความของนาย ค. พยานผู้คัดค้าน ซึ่งทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่ผู้คัดค้าน โดยนาย ค. เบิกความว่าหลังจากที่ผู้คัดค้านเบิกความเสร็จแล้ว มีชาย ๔ คน ลากจูงทำนองจับกุมทีมงานผู้คัดค้าน ประกอบกับคำให้การในชั้นสืบสวนสอบสวนของนาง ร. ซึ่งให้การว่าเป็นคนเรียกนาย ค. และนาง ง. ไปรับเงิน โดยนาย ค. และนาง ง. ก็ให้การว่าได้รับเงินจากคณะปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งของผู้คัดค้าน ซึ่งพยานทั้งสามเป็นผู้มี สิทธิเลือกตั้งไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้คัดค้านมาก่อน จึงเป็นพยานคนกลาง เชื่อว่าให้การต่อคณะกรรมการสืบสวน สอบสวนตามความจริง แม้นาย ค. จะกลับคำให้การโดยปฏิเสธว่าไม่ได้รับเงิน โดยอ้างว่าป่วยหลายโรคจน หลงลืมและหูตึงทำให้สื่อสารคลาดเคลื่อน แต่การที่นาง ง. ยืนยันว่าเห็นนาย ค. รับเงิน จำนวน ๑๐๐ บาท เช่นเดียวกับตน ไม่มีเหตุผลที่นาง ง. จะให้การให้ร้ายนาย ค. ในเรื่องดังกล่าวโดยไม่ปรากฏว่านาง ง. ได้รับหรือจะ ได้รับผลประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดจากบุคคลใด ทั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนได้บันทึกเสียงการสนทนา สอบคำให้การของนาย ค. ไว้เป็นหลักฐานมีรายละเอียดและความยาวพอสมควรไม่ใช่ว่าการพูดคุยกันเพียงไม่กี่ ประโยคอันอาจทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนได้ดังที่นาย ค. อ้าง และคำให้การครั้งแรกของนาย ค. สอดคล้องกับ คำให้การของนาง ง. จึงมีน้ำหนักให้รับฟังเป็นความจริงยิ่งกว่าคำให้การในครั้งหลัง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิ เลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันมีคำสั่ง

ผู้ย่อ นายเกษรา ตมรสุนทร

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ป. ตัวแทน (หัวคะแนน) ให้เงินแก่นาง ส. จำนวน ๖๐๐ บาท ซึ่งครอบครัวของนาง ส. มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๓ คน คนละ ๒๐๐ บาท เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๒๔๔/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า นาง ส. ยืนยันว่า นาย ป. ได้นำเงินมาให้ นาง ส. จำนวน ๖๐๐ บาท เพื่อแบ่งให้บุคคลในครอบครัวของนาง ส. จำนวน ๓ คน คนละ ๒๐๐ บาท และบอกให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง และบุคคลทั้งสามได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยนาย ป. ให้การปฏิเสธลอยๆ ว่าในวันและเวลาเกิดเหตุตนไม่ได้อยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงเชื่อได้ว่านาย ป. ได้ให้เงินแก่นาง ส. และผู้มีสิทธิเลือกตั้งในครอบครัวของนาง ส. เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓

คำสั่งศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๐๙๗/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า นาง ส. เป็นประจักษ์พยานเพียงปากเดียวที่รู้เห็นเหตุการณ์ขณะนาย ป. นำเงินมาให้ที่บ้านโดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ซึ่งในการเลือกตั้งดังกล่าว นาง ส. ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง และได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างดีซึ่งหากพบว่าการให้เงินซื้อเสียงจากผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด จะต้องแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือเจ้าพนักงานตำรวจและเก็บเงินไว้เป็นหลักฐาน แต่กรณีนี้เมื่อนาย ป. นำเงินมาซื้อเสียงเลือกตั้ง นาง ส. กลับไม่ได้แจ้งเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อดำเนินคดีแก่นาย ป. แต่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว อีกทั้งในวันดังกล่าว นาง ส. ซึ่งเป็นคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง จะต้องเดินทางไปรับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลือกตั้ง ณ ที่ว่าการอำเภอ และได้ลงลายมือชื่อรับเงินค่าตอบแทนในวันดังกล่าวด้วย โดยผู้คัดค้านมีเอกสารการจ่ายเงินค่าตอบแทนมาสนับสนุน อันแสดงให้เห็นว่านาง ส. มิได้อยู่ที่บ้านตามที่เบิกความต่อศาล ทั้งนาย ป. ก็อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันกับนาง ส. ย่อมจะต้องทราบว่านาง ส. ให้การสนับสนุนผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรค พ. ซึ่งเป็นคู่แข่งทางการเมืองของผู้คัดค้าน หากนาย ป. นำเงินไปให้นาง ส. เพื่อซื้อเสียงให้ผู้คัดค้านจริง ก็เป็นการนำเงินไปมอบให้ผู้สนับสนุนคู่แข่งทางการเมือง ย่อมสุ่มเสี่ยงต่อการที่จะถูกดำเนินคดี กรณีจึงยังไม่ปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำตามข้อกล่าวหา จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายสุระชัย สาขะยัง

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าการให้เงินแก่คู่แข่งทางการเมืองย่อมสุ่มเสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดี และผู้รับเงินก็ไม่ได้แจ้งความต่อ กกต. หรือเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อดำเนินคดี

พ.ร.ป. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้ง ตัวแทน (หวัคเนน) ของผู้ถูกร้องได้ไปจตรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่หอพักข้าราชการและลูกจ้าง เพื่อเตรียมซื้อเสียงเลือกตั้ง โดยบอกผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง และต่อมาใกล้วันเลือกตั้ง ตัวแทน (หวัคเนน) ของผู้ถูกร้องดังกล่าวได้ให้เงินจำนวน ๕๐๐ บาท แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ถูกจตรายชื่อไว้ก่อนหน้า

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๓๖๒/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า นาง ก. ให้ถ้อยคำ ว่า นาง ข. ได้มาจตรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่หอพักข้าราชการและลูกจ้าง และขอให้นาง ก. พาไปจตรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จากนั้นนาง ก. ได้พานาง ข. ไปจตรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ห้องของนาง ค. ระหว่างที่นาง ข. พูดคุยกับนาง ค. นั้น นาง ข. ได้ขอดูเอกสารการแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ส.ส.๑๑) และนาง ข. ได้จตรายชื่อนาง ค. ลงในสมุดบันทึกที่เตรียมมา พร้อมกับบอกให้นาง ค. ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว นาง ก. ได้ใช้กล้องบันทึกภาพและเสียงชนิดปากกา แอบบันทึกภาพและเสียงไว้เป็นหลักฐาน ต่อมาใกล้วันเลือกตั้ง นาง ข. ได้นำเงินจำนวน ๕๐๐ บาท มาให้นาง ก. การกระทำของนาง ข. จึงเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๗๖๓๘/๒๕๕๕ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า นางสาว ก. เบิกความมีรายละเอียดเป็นชั้นเป็นตอน สมเหตุสมผล และยืนยันระบุตัวนาง ข. ผู้ให้เงินแก่ตนได้ชัดเจน ซึ่งผลการตรวจพิสูจน์แผนบันทึกภาพและเสียงโดยผู้เชี่ยวชาญว่า ไม่มีการตัดต่อ และเห็นได้ชัดว่ามีความเป็นธรรมชาติในการสนทนาระหว่างนาง ข. กับ นาง ค. ไม่ปรากฏลักษณะทำนองเป็นการจตรายวางแผนล่วงหน้าร่วมกันสร้างพยานหลักฐานเท็จใส่ร้ายผู้คัดค้าน ดังที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างแต่อย่างใด นาง ข. ได้พูดให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ “เบอร์ ๖ พรรค.....” ซึ่งตรงกับผู้คัดค้าน เหตุการณ์ดังกล่าว เกิดขึ้นก่อนวันเลือกตั้งเพียง ๘ วัน แม้ไม่ได้ระบุชื่อผู้คัดค้านตรง ๆ แต่เหตุการณ์ทั้งหมดเกิดในพื้นที่ของผู้คัดค้าน และใกล้วันเลือกตั้ง ย่อมเป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงผู้คัดค้าน การที่นาง ข. ให้เงินจำนวน ๕๐๐ บาท แก่นาง ก. ย่อมเป็นเครื่องชี้เจตนาของนาง ข. ว่ากระทำไปเพื่อให้ผู้คัดค้านได้ประโยชน์ การที่ผู้คัดค้านได้คะแนนเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งดังกล่าวน้อยกว่าผู้สมัครคู่แข่ง ๑๐๔ คะแนน จึงไม่ใช่เหตุที่อ้างว่าผู้คัดค้านไม่ได้รับประโยชน์จากการกระทำของนาง ข. ผู้คัดค้านไม่มีพยานหลักฐานใดมาสนับสนุน จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านาง ข. ได้สัญญาว่าจะให้ หรือเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่หอพักข้าราชการและลูกจ้าง และต่อมา นาง ข. ได้ให้เงินจำนวน ๕๐๐ บาท แก่นาง ก. เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) มีผลให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ แทนผู้คัดค้าน

ผู้ย่อ พันตรี อภิชาติ ปาณทะผลิน

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตนเองหรือผู้สมัครอื่น

ข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ นาง ป. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ได้นำธนบัตรฉบับละ ๕๐๐ บาท จำนวน ๑,๕๐๐ บาท ให้แก่นาย พ. นาง ต. และนาย ส. ที่บ้านเลขที่ ๑๖๖ หมู่ที่ ๑ ตำบล น. อำเภอ ม. จังหวัด ช.และพูดว่า “ให้ลงเบอร์ ๑๖ หมอ อ” และนาง อ. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ได้นำธนบัตรฉบับละ ๕๐๐ บาท ให้แก่ นาง ห. ขณะที่ นาง ห. กำลังทำนาอยู่กับนาย ก. ซึ่งเป็นสามีที่บ้าน ท. หมู่ที่ ๓ ตำบล น. อำเภอ ม. จังหวัด ช. และพูดว่า “ให้กาเบอร์ ๑๖” เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๒๘๓/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า นาง ป. และนาง อ. ได้ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้องอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) ซึ่งผู้ถูกร้องได้รับประโยชน์จากการกระทำนั้นมีผลทำให้การเลือกตั้งในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

คำสั่งศาลฎีกา คดีที่ ๑๘๗๕๒/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ประเด็นเรื่อง นาง ป. นำธนบัตรฉบับละ ๕๐๐ บาท จำนวน ๑,๕๐๐ บาท ให้แก่นาย พ. นาง ต. และนาย ส. นั้น ไม่ปรากฏว่าเหตุใดจึงไม่มีการแจกเงินให้บุคคลอื่นอีกหลายคนซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งเดียวกันและเป็นญาติของนาย พ. และนาง ต. ซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านใกล้เคียงกัน ทั้งนาง ต. ก็เก็บเงินดังกล่าวไว้ที่โต๊ะในบ้านจนถึงหลังวันเลือกตั้ง ๕ วัน และน่าจะรู้ผลการเลือกตั้งแล้ว จึงมีการนำเงินดังกล่าวไปแจ้งและมอบให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ส่วนประเด็นเรื่อง นาง อ. นำธนบัตรฉบับละ ๕๐๐ บาท ให้แก่ นาง ห. ขณะกำลังทำนาอยู่กับนาย ก. สามี ก็ไม่ปรากฏว่าเหตุใดจึงไม่มีการแจกเงินแก่นาย ก. และนาง ห. ก็เก็บเงินดังกล่าวไว้จนถึงหลังวันเลือกตั้ง ๔ วัน และน่าจะรู้ผลการเลือกตั้งแล้ว นาย ก. จึงนำเงินดังกล่าวไปแจ้งและมอบให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด พฤติการณ์ดังกล่าวทั้งสองประเด็นจึงมีพิรุธ ประกอบกับนาย ป. และนาง อ. ปฏิเสธว่า ไม่เคยนำธนบัตรไปแจกให้แก่ผู้ใดเพื่อให้เลือกตั้งผู้คัดค้าน พยานของผู้ร้องและของผู้คัดค้านจึงมีลักษณะเป็นการยืนยันกันอยู่ กรณีจึงยังไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำตามที่กล่าวหา จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายวิชัย แก้วงาม

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร.อ.สุพล หงษ์จ้อย

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าไม่ปรากฏว่าเหตุใดจึงไม่มีการแจกเงินให้บุคคลอื่นอีกหลายคนซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งเดียวกัน การเก็บเงินไว้และนำไปแจ้งหลังวันเลือกตั้งจึงเป็นพิรุธ

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริง ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้อง ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง ให้เงิน หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกค. ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ตำรวจสันติบาลจังหวัดได้รับแจ้งจากสายลับว่ามีผู้นำเงินมาแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จึงนำกำลังไปตรวจสอบพบนาง ท. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้องอยู่ในที่เกิดเหตุ และพบของกลางเป็นธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๖,๔๐๐ บาท โดยนาง ท. บอกว่า ได้รับเงินดังกล่าวมาจากกลุ่มชายไม่ทราบชื่อซึ่งอยู่บริเวณบ้านหลังหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเดินทางไปที่บ้านหลังดังกล่าวแล้วพบกลุ่มชายผู้ต้องสงสัยจำนวน ๓ คน และรถยนต์ ยี่ห้อฮิอุซุ รุ่นมิวเซเวน สีเทาดำ ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน จอดอยู่บริเวณดังกล่าว จากนั้นกลุ่มชายดังกล่าวได้หลบหนีไป เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงทำการตรวจสอบรถยนต์คันดังกล่าว จึงพบของกลาง ๑. อาวุธปืน จำนวน ๑ กระบอก ๒. ธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๓,๓๕๐ ฉบับ บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกกระบอกหุ้มบ้าน ๓. ของบรรจุธนบัตร ของละ ๔๐๐ ถึง ๕๐๐ บาท จำนวน ๖๖ ของ ๔. บัญชีรายชื่อตัวแทน (หัวคะแนน) ๕. บัตรแนะนำตัวผู้สมัครของผู้ถูกร้อง จำนวน ๓๓๕ ใบ ๖. สมุดเช็ครถราชการไทย จำนวน ๒ เล่ม ๗. รถยนต์ฮิอุซุ จำนวน ๑ คัน ๘. กระเป๋าเงินของนาย ข. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง จากการตรวจสอบพบว่าอาวุธปืนเป็นของผู้ถูกร้อง และรถยนต์คันดังกล่าว นาย ข. รับจำนำมาจากนาย ส. จึงปรากฏพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้อง ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง จัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๙๓๒๑/๒๕๕๕ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า พยานของผู้ร้องทุกปากเบิกความถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับรับสมตรงกัน และนาง ท. ยอมรับว่าเงินดังกล่าวเป็นของเบอร์ ๑๖ หมายถึงผู้คัดค้าน โดยรับมาจากชายไม่ทราบชื่อ และนำเจ้าหน้าที่ตำรวจไปยังบริเวณที่ได้รับเงิน พบนาย ข. นาย ว. และชายไม่ทราบชื่อ พร้อมทั้งรถยนต์ยี่ห้อฮิอุซุของกลาง ภายในรถยนต์พบของกลางหลายรายการซึ่งรวมทั้งบัตรแนะนำตัวผู้สมัครของผู้คัดค้าน อีกทั้งนาย ข. ยอมรับว่ารถยนต์และสิ่งของภายในรถยนต์เป็นของตน และรับว่าตนรู้จักกับผู้คัดค้านด้วย เมื่อประกอบกับข้อเท็จจริงว่าอาวุธปืนของกลางเป็นของผู้คัดค้าน แม้ผู้คัดค้านอ้างว่าอาวุธปืนหายไปโดยไม่ทราบว่าหายไปเมื่อใด แต่ผู้คัดค้านไปแจ้งความในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เวลา ๙ นาฬิกา ในวันเดียวกันกับวันที่เกิดเหตุหลังจากที่มีการจับกุมนาง ท. แล้ว จึงเป็นพิรุธ วัตถุประสงค์ตลอดจนข้อพิรุธดังกล่าวของผู้คัดค้านเชื่อมโยงกัน ทำให้เชื่อได้ว่าผู้คัดค้านมีส่วนเกี่ยวข้องกับรู้เห็นในการจัดเตรียมเงินเพื่อจะจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นอกจากนี้ที่ผู้คัดค้านเบิกความว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ผู้คัดค้านไม่คาดหวังว่าจะชนะการเลือกตั้ง แต่ผู้คัดค้านก็ยอมรับว่าเหตุที่ต้องลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เพราะหาพรรคต้องการคะแนนเสียงในแบบบัญชีรายชื่อบ้าง พรรคจึงส่งผู้คัดค้านลงสมัครในแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จึงบ่งบอกว่าผู้คัดค้านลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ของพรรค จากพยานหลักฐานรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้าน ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง ท. นาย ข. นาย ว. และชายไม่ทราบชื่อ ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้าน จัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ผู้ย่อ นายอิทธิพล ศรีสุพรรณ
ผู้ตรวจ นายไกรยุทธ ธีเมธี

พ.ร.ป. ว่าด้วยมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ฯ

ข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ป. นาย ฉ. นาย จ. และนาย ณ. จัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๓๕๔/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ฉ. นาย จ. และนาย ณ. พยานผู้ร้องต่างให้ถ้อยคำว่าผู้ถูกกล่าวหาและ คาบตำรวจ ส. ได้ให้พยานไปจดรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและจะให้เงินค่าจ้างรายชื่อละ ๒๐ บาท หลังจากไปจดรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งแล้วได้นำรายชื่อดังกล่าวไปให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านพักของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นศูนย์อำนวยความสะดวกเลือกตั้ง และนาย ป. เป็นคนจ่ายเงินให้แก่พยานทุกครั้งโดยผู้ถูกกล่าวหาจะอยู่ในเหตุการณ์ทุกครั้งโดยไม่ปรากฏเหตุที่พยานดังกล่าวต้องให้ถ้อยคำใส่ร้ายกลั่นแกล้งผู้ถูกกล่าวหาและหากไม่ใช่เรื่องจริงอาจต้องถูกดำเนินคดีอาญา จึงน่าจะเชื่อว่าจะให้ถ้อยคำตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ฉ. นาย จ. และนาย ณ. ไปจดรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามที่ผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๙๓๒๒/๒๕๕๕ ศาลฎีกาเห็นว่าคำเบิกความของนาย ฉ. นาย จ. และนาย ณ. เป็นพิรุธและน่าสงสัย ขัดแย้งกับคำเบิกความของนาย ป. นอกจากนี้ผู้คัดค้านเบิกความว่านาย ป. เพียงมีหน้าที่ขับรถให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้คัดค้านเท่านั้น ไม่มีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่บุคคลใดโดยมีร้อยตำรวจตรี ธ. เบิกความสนับสนุนว่านาย ป. ทำหน้าที่เป็นคนขับรถให้กับตนเองจริงและไม่เคยพบเห็นนาย ป. ทำหน้าที่จ่ายเงินให้แก่หัวคะแนนที่นำรายชื่อที่ผู้คัดค้านจะนำไปเป็นผู้สังเกตการณ์ตามหน่วยเลือกตั้ง กรณียังไม่ปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้คัดค้านจัดเตรียมเพื่อที่จะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ ร้อยตำรวจเอก อภิศักดิ์ พิณผล

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร้อยเอก สุรพล หงษ์จ้อย

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าพยานเบิกความขัดแย้งกัน และผู้คัดค้านเบิกความว่านาย ป. มีหน้าที่ขับรถให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รักษาความปลอดภัยแก่ผู้คัดค้าน โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเบิกความสนับสนุน

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๒) ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม แก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด สถาบันการศึกษา สถานสงเคราะห์ หรือสถาบันอื่นใด

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งเพื่อการเลือกตั้งหรือนำกลับมาจากที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารยานพาหนะหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ หรือจัดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้ง หรือกลับจากที่เลือกตั้งเพื่อจูงใจหรือควบคุมให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายกระทำการใดๆ เพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด

ข้อเท็จจริง ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องได้ติดแผ่นป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งบริเวณสะพานลอยคนเดินข้ามถนน ผู้ถูกร้องจัดทำและติดตั้งป้ายโฆษณาหาเสียงของผู้ถูกร้องที่ปรากฏภาพถ่ายของผู้สมัครอื่น ซึ่งมีใช้ผู้สมัครในเขตเลือกตั้งเดียวกัน ตัวแทน (หัวหน้าคณะ) ของผู้ถูกร้องได้นำแผ่นคอนกรีตและวัสดุก่อสร้างไปทำทางเดินเข้าชุมชน ผู้ถูกร้องได้ติดแผ่นป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งบริเวณที่เลือกตั้ง และผู้ถูกร้องสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่จัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๔๐๓/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่าจากการสอบสวนมีพยานบุคคลยืนยันว่ามีตัวแทน(หัวหน้าคณะ)ของผู้ถูกร้องได้สั่งซื้อวัสดุในการก่อสร้างพร้อมระบุชื่อร้านและนำมาประกอบเพื่อสร้างทางเดินเข้าชุมชนและในวันเลือกตั้งมีพยานพบเห็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสั่งการทางโทรศัพท์คอยอำนวยความสะดวกในการใช้ยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้ง ซึ่งปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมีความสนิทสนมกับทีมงานของผู้ถูกร้อง การกระทำความผิดดังกล่าวเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๗ ส่วนข้อกล่าวหาอื่นพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่ามีการกระทำความผิดตามที่ถูกร้องกล่าวหา

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๔๔๒๒/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่าไม่มีพยานหลักฐานใดยืนยันว่าตัวแทน(หัวหน้าคณะ) ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านอย่างไร ทั้งผู้ร้องไม่มีใบเสร็จรับเงินค่าวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างมาแสดง ส่วนเรื่องการจัดยานพาหนะในชั้นศาลพยานฝ่ายผู้ร้องเบิกความเพียงคาดการณ์มิได้ยืนยันเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว และจากภาพถ่ายก็ไม่ปรากฏว่ามีการพูดคุยโทรศัพท์ของเจ้าหน้าที่และไม่ได้ยินเสียงว่าพูดคุยกับผู้ใด และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมีหน้าที่ในการดูแลความสงบเรียบร้อยในท้องที่ที่เกิดเหตุดังกล่าว กรณีจึงไม่มีพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำตามที่ถูกร้องกล่าวหา จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องทั้งสองข้อกล่าวหา

ผู้ย่อ นายสมภพ เชียงคอน

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยเอก สุรพล หงษ์จ้อย

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าไม่มีพยานหลักฐานใดยืนยันว่าตัวแทน (หัวหน้าคณะ) ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านอย่างไร ทั้งผู้ร้องไม่มีใบเสร็จรับเงินค่าวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างมาแสดง

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ เสนอให้ สัณญูว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อให้ ทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำการใด ๆ เพื่อเป็น
คุณเป็นโทษแก่ผู้สมัคร

ข้อเท็จจริงก่อนวันเลือกตั้งนาย ส. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แจกแวนสายตาให้แก่ผู้มีสิทธิ
เลือกตั้ง ตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และได้กล่าวปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง
เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๔๑๒/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่า ขณะที่ยังมีการ
บริหารส่วนจังหวัด จัดทำโครงการแจกแวนสายตาแก่ประชาชน นายส. ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ได้เป็นประธานแจกแวนสายตาและพูดผ่านเครื่องขยายเสียงให้ประชาชนที่มารับแจกแวน
สายตาช่วยลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจะได้มีงบประมาณนำมาซื้อ
ของแจกชาวบ้านอีก ทั้งยังมีป้ายหาเสียงเลือกตั้งของผู้คัดค้านโดยมีภาพของนาย ส. คู่กับภาพของผู้คัดค้าน
กรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า นาย ส. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดกระทำการแจกแวนตาแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน อันเป็นการ
ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก
พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓และมาตรา ๕๗

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๔๔๔๒/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ก่อนที่ผู้คัดค้านจะมาสมัครรับเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้คัดค้านเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนนาย ส.เป็นนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ผู้คัดค้านกับนาย ส.ได้ร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองร่วมกัน ต่อมาได้จัดทำป้ายโฆษณาแนะนำ
ตัวและปฏิทินที่มีภาพของนาย ส. คู่กับผู้คัดค้าน นำไปติดตั้งและแจกจ่ายให้ประชาชนในท้องที่ต่างๆ เพื่อแสดง
ให้ประชาชนทราบว่า นาย ส. เป็นผู้ให้การสนับสนุนผู้คัดค้านในการเลือกตั้ง จากพฤติการณ์ของผู้คัดค้านแสดงโดยชัด
แจ้งว่า นาย ส. ให้การสนับสนุนผู้คัดค้านในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และขณะที่นาย ส.
เป็นประธานแจกแวนสายตา มีพยานผู้ร้องซึ่งเป็นชาวบ้านที่ไปรับแจกแวนตายืนยันว่า นาย ส. ได้พูดปราศรัย
ผ่านเครื่องขยายเสียงในทำนองว่า นาย ส. ต้องการให้ประชาชนที่มารับแจกแวนสายตาลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่
ผู้คัดค้านให้ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งไม่ปรากฏว่าพยานผู้ร้องเป็นผู้สนับสนุนคู่แข่งทางการเมือง
ของผู้คัดค้าน จึงไม่น่าเชื่อว่าพยานผู้ร้องจะให้ถ้อยคำและเบิกความเพื่อให้ผู้คัดค้านเสียประโยชน์แม้ว่าขณะที่มี
การแจกแวนสายตานั้น ผู้คัดค้านไม่ได้อยู่กับนาย ส. แต่คดีนี้ผู้ร้องกล่าวหาแต่เพียงว่า นาย ส. ใช้ตำแหน่งหน้าที่
โดยไม่ชอบทำให้การเลือกตั้งในส่วนของผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมเท่านั้น มิได้กล่าวหาว่าเป็น
การกระทำของผู้คัดค้านหรือผู้คัดค้านร่วมกระทำด้วยแต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อผู้คัดค้านได้รับผลจากการช่วยเหลือ
ของนาย ส. แม้ว่าผู้คัดค้านจะอยู่ด้วยกับ นาย ส. ในขณะแจกแวนตาหรือไม่ก็ไม่เป็นข้อสาระสำคัญกรณีปรากฏ
หลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า การกระทำความผิดของนาย ส. เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) และมาตรา
๕๗ วรรคหนึ่ง ทำให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริต
และเที่ยงธรรม จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใหม่ แทนผู้คัดค้าน

ผู้ย่อ นายเจริญชัย สุปรินายก

ผู้ตรวจ นายไกรยุทธี มณีวระ

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำการใด ๆ เพื่อเป็น
คุณเป็นโทษแก่ผู้สมัคร

ข้อเท็จจริงก่อนวันเลือกตั้งนาย ส. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แจกแวนสายตาให้แก่ผู้มีสิทธิ
เลือกตั้ง ตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และได้กล่าวปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง
เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๔๑๓/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่า ขณะที่องค์การ
บริหารส่วนจังหวัด จัดทำโครงการแจกแวนสายตาแก่ประชาชน นายส. ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ได้เป็นประธานแจกแวนสายตาและพูดผ่านเครื่องขยายเสียงให้ประชาชนที่มารับแจกแวน
สายตาช่วยลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจะได้มีงบประมาณนำมาซื้อ
ของแจกชาวบ้านอีก ทั้งยังมีป้ายหาเสียงเลือกตั้งของผู้คัดค้านโดยมีภาพของนาย ส. คู่กับภาพของผู้คัดค้าน
กรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า นาย ส. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดกระทำการแจกแวนตาแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน อันเป็นการ
ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก
พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓และมาตรา ๕๗

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๙๙๔๒/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ก่อนที่ผู้คัดค้านจะมาสักรับเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้คัดค้านเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนนาย ส.เป็นนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ผู้คัดค้านกับนาย ส.ได้ร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองร่วมกัน ต่อมาได้จัดทำป้ายโฆษณาแนะนำ
ตัวและปฏิทินที่มีภาพของนาย ส. คู่กับผู้คัดค้าน นำไปติดตั้งและแจกจ่ายให้ประชาชนในท้องที่ต่างๆ เพื่อแสดง
ให้ประชาชนทราบว่า นาย ส. เป็นผู้ให้การสนับสนุนผู้คัดค้านในการเลือกตั้ง จากพฤติการณ์ของผู้คัดค้านแสดงโดยชัด
แจ้งว่า นาย ส. ให้การสนับสนุนผู้คัดค้านในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และขณะที่นาย ส.
เป็นประธานแจกแวนสายตา มีพยานผู้ร้องซึ่งเป็นชาวบ้านที่ไปรับแจกแวนตายืนยันว่า นาย ส. ได้พูดปราศรัย
ผ่านเครื่องขยายเสียงในทำนองว่า นาย ส. ต้องการให้ประชาชนที่มารับแจกแวนสายตาลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่
ผู้คัดค้านให้ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งไม่ปรากฏว่าพยานผู้ร้องเป็นผู้สนับสนุนคู่แข่งทางการเมือง
ของผู้คัดค้าน จึงไม่น่าเชื่อว่าพยานผู้ร้องจะให้ถ้อยคำและเบิกความเพื่อให้ผู้คัดค้านเสียประโยชน์แม้ว่าขณะที่มี
การแจกแวนสายตานั้น ผู้คัดค้านไม่ได้อยู่กับนาย ส. แต่คดีนี้ผู้ร้องกล่าวหาแต่เพียงว่า นาย ส. ใช้ตำแหน่งหน้าที่
โดยไม่ชอบทำให้การเลือกตั้งในส่วนของผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมเท่านั้น มิได้กล่าวหาว่าเป็น
การกระทำของผู้คัดค้านหรือผู้คัดค้านร่วมกระทำด้วยแต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อผู้คัดค้านได้รับผลจากการช่วยเหลือ
ของนาย ส. แม้ว่าผู้คัดค้านจะอยู่ด้วยกับ นาย ส. ในขณะแจกแวนตาหรือไม่ก็ไม่เป็นข้อสาระสำคัญกรณีปรากฏ
หลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า การกระทำความกล่าวหานาย ส. เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) และมาตรา
๕๗ วรรคหนึ่ง ทำให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริต
และเที่ยงธรรม จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใหม่ แทนผู้คัดค้าน

ผู้ย่อ นายเจริญชัย สุปรีนัยก

ผู้ตรวจ นายไกรยุทธ มณีระ

พร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ เสนอให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ เวลาประมาณ ๙ นาฬิกา ถึง ๑๑ นาฬิกา ผู้ถูกกล่าวหาได้ก่อสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกกล่าวหาให้เงินแก่ผู้เข้ารับการอบรมเป็นผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาคนละ ๒๐๐ บาท ถึง ๕๐๐ บาท เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๔๒๗/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า สอบสวนพยานบุคคลจำนวน ๓๐ ปาก พยานให้ถ้อยคำว่าสอดคล้องกันว่า พยานไม่เคยได้รับการติดต่อให้เป็นผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้เข้ารับการอบรม และพยานไม่ได้รับเงิน แต่เมื่อตรวจสอบใบสำคัญรับเงิน กลับพบว่ามีลายมือชื่อของพยาน และสอบสวนนาย พ. นางสาว พ. นาย ม. นาย ย. นาง ร. และนาย ล. พยานทั้งหมดให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า พยานได้รับการติดต่อให้เป็นผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และได้เข้ารับการอบรมหลังจากเสร็จการอบรมมีการมอบเงินให้เป็นค่าพาหนะ แต่จากการตรวจสอบใบสำคัญรับเงินกลับไม่พบว่ามิใช่ใบสำคัญรับเงินดังกล่าว ส่วนเนื้อหาในการอบรมวิทยากรบรรยายถึงความเป็นมา ผลงานและบุคลากรของพรรค และแนะนำวิธีการเป็นผู้สังเกตการณ์การเลือกตั้ง ไม่ได้ให้ความรู้ในข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งหรือวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง จากพยานหลักฐานและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาและทีมงาน ที่ได้จ่ายเงินค่าพาหนะแก่ผู้เข้ารับการอบรมดังกล่าวคนละ ๒๐๐ บาท ถึง ๓๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงเชื่อได้ว่าเป็นการหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อบังคับจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑)

คำสั่งศาลฎีกา คำสั่งที่ ๒๓๓๔/๒๕๕๖ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า หลังจากสมัครรับเลือกตั้งแล้ว หากผู้คัดค้านประสงค์จะจัดฝึกอบรมให้กับบุคคลผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้ง ผู้คัดค้านก็พึงต้องดำเนินการเสียแต่เนิ่นๆ แต่ผู้คัดค้านปล่อยให้เวลาผ่านไปถึง ๑๖ วัน โดยเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้คัดค้านจึงมีหนังสือแจ้งประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด อ้างว่าเป็นการอบรมผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้ง ในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ อันเป็นช่วงครึ่งทางก็ถึงวันเลือกตั้งแล้ว ทั้งการเสาะหาบุคคลมาเป็นผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งก็พึงต้องคัดเลือกมาพอสมควรแก่ภาระหน้าที่ แต่ผู้คัดค้านก็ไม่ได้คัดเลือกเลย คงดำเนินการในลักษณะหาคนหลายร้อยคนมาฟังการปราศรัยในส่วนเนื้อหาของการบรรยายก็เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาผลงาน บุคลากรของพรรคและวิธีการสังเกตการณ์การเลือกตั้งเท่านั้น และขอให้ผู้ฟังการปราศรัยช่วยลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน โดยไม่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งหรือกฎหมายเลือกตั้ง กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำของผู้คัดค้านมีลักษณะเป็นการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง เพื่อบังคับจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตนด้วยการให้เงินแก่ผู้มาฟังการปราศรัยหาใช่เป็นการให้ผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งนำข้อมูลของที่ประชุมของผู้สมัครหรือพรรคการเมืองไปเผยแพร่ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑) จึงมีคำสั่งให้มีเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้าน มีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันมีคำสั่ง

ผู้ย่อ นางสาววรรณ ลอยพโยม

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ระหว่างเวลาประมาณ ๑๕ นาฬิกา ถึง ๑๗ นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้ร่วมกับทีมงานหาเสียงเลือกตั้งปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง ที่บริเวณโรงเรียน และให้เงินจำนวน ๒๐๐ บาท บรรจุในซองจดหมายสีขาวพร้อมกับแผ่นพับหาเสียงเลือกตั้งของพรรค ก. ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้อง เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้องเรียน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๔๑๖/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้องทั้งสามให้ถ้อยคำสอดคล้องกันอย่างเป็นขั้นเป็นตอนถึงพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกร้อง ประกอบกับมีกล้องปากกาที่บันทึกเหตุการณ์ดังกล่าวพร้อมทั้งหลักฐานภาพถ่ายเงินที่ได้รับมา รวมทั้งสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานของสถานีตำรวจนครบาลอีกทั้งมีประจักษ์พยานให้ถ้อยคำยืนยันว่า ในวันและเวลาดังกล่าวได้ไปร่วมฟังการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้อง และได้รับแจกเงินจากตัวแทน (หัวหน้าคะแนน) ของผู้ถูกร้องจำนวน ๒๐๐ บาท ประกอบกับสมุห์บัญชีของผู้ถูกร้องเองให้ถ้อยคำรับว่าได้จ่ายเงินให้แก่ผู้มาฟังการปราศรัยจริงคนละ ๒๐๐ บาท ประมาณ ๘๑ ราย พฤติการณ์การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกร้องและทีมงานเป็นการแจกเงินเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง โดยการอำพรางว่าเป็นการว่าจ้างอาสาสมัครช่วยหาเสียง เพื่อปกปิดการกระทำของตนเอง กรณีเป็นพฤติการณ์ที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องได้ก่อสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวหน้าคะแนน) ของผู้ถูกร้องให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ จึงให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกร้อง

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๖๗๓๐/๒๕๕๖ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า ในวันและเวลาดังกล่าวผู้คัดค้านและทีมงานจัดปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง และมอบเงินจำนวน ๒๐๐ บาท พร้อมแผ่นพับหาเสียงเลือกตั้งของผู้คัดค้านให้แก่ผู้มาฟังการปราศรัยประมาณ ๘๐ คน ประเด็นมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้คัดค้านจ่ายเงินตามคำร้องเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน หรือไม่ เห็นว่าระเบียบการหาเสียงเลือกตั้ง ให้สิทธิผู้คัดค้านซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งจัดฝึกอบรมบุคคลผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งได้ แต่ต้องแจ้งรายชื่อและจำนวนบุคคลผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดทราบ และอาจจัดหาเสื้อผ้า สิ่งของ เลี้ยงอาหารหรือเครื่องดื่มสำหรับบุคคลผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งได้ แต่ตามทางใต้สวนไม่ได้คัดเลือกคนดำเนินการในลักษณะหาคนประมาณ ๑๐๐ ถึง ๒๐๐ คนมาฟังการปราศรัยของผู้คัดค้านและทีมงาน สำหรับผู้มาฟังการปราศรัยที่ได้รับเงินไปโดยผู้คัดค้านอ้างว่าเพื่อให้ช่วยประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีประมาณ ๘๐ คน นั้นก็ไม่ปรากฏว่ามีการมอบหมายหน้าที่ในการช่วยหาเสียง ทั้งมิได้แจ้งรายชื่อและจำนวนบุคคลผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดทราบแต่อย่างใด ทั้งในส่วนเนื้อหาของการบรรยายก็เป็นเพียงการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของพรรค ไม่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง หรือกฎหมายเลือกตั้งแต่ประการใด การกระทำของผู้คัดค้านมีลักษณะเป็นการปราศรัยหาเสียงเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ตนด้วยการให้เงินแก่ผู้มาฟังการปราศรัย กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวหน้าคะแนน) ของผู้คัดค้านให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน จึงให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่ง

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริงก่อนวันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมนาง ศ. พร้อมธนบัตร สายรัดธนบัตร และรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยนาง ศ. รับสารภาพว่าเป็นตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาง ศ. นำเงินดังกล่าวไปให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อดึงดูดผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นการ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อดึงดูดผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๖๔๗/๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่า ก่อนวันเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนาง ศ. ขณะที่นาง ศ. กำลังนำเงินไปแจกผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ต่อมาศาลได้พิพากษาลงโทษนาง ศ. ในคดีอาญา ซึ่งรับสารภาพในความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) มาตรา ๑๓๗ ประกอบกับนาง ศ. ได้ให้ข้อมูลว่าก่อนถูกจับกุมผู้ถูกกล่าวหาเรียกประชุมผู้นำชุมชน ที่ศูนย์ประสานงานการเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้ง โดยนาง ศ. ได้เข้าร่วมประชุมและมีพยานยืนยันว่านาง ศ. ได้เข้าร่วมประชุมดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาให้นาง ศ. จัดเตรียมรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แล้วผู้ถูกกล่าวหาจะนำเงินไปให้นาง ศ. เพื่อนำไปให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หลังจากนั้น นาย บ. ซึ่งเป็นเพื่อนและหัวคะแนนของผู้ถูกกล่าวหา นำเงินมาให้นาง ศ. เพื่อนำไปให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และนาง ศ. ได้นำเงินดังกล่าวแจกซื้อเสียงเลือกตั้งให้แก่ นาย ว. นาง บ. นาง ง. และนาย ย. และบอกให้ลงคะแนนให้แก่ผู้คัดค้าน การกระทำความผิดของนาง ศ. เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ โดยพยานหลักฐานเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจ ให้นาง ศ. กระทำ และผู้ถูกกล่าวหาได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิด

คำสั่งศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ ๗๓๕๔/๒๕๕๗ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า นาง ศ. ประจักษ์พยานเบิกความมีรายละเอียดเป็นชั้นเป็นตอนสมเหตุสมผลยืนยันระบุตัว นาย บ. ผู้มอบเงินแก่ตนได้ชัดเจน เริ่มตั้งแต่ไปร่วมประชุมที่ศูนย์ประสานงานการเลือกตั้งของผู้คัดค้าน จนกระทั่งถูกจับกุม อีกทั้งนาย ว. นาย ย. พยานผู้รับเงิน เบิกความยืนยันว่าได้รับเงินซื้อเสียงจากนาง ศ. ประกอบกับคำเบิกความของพยานผู้ร้องที่ยืนยันว่านาง ศ. เป็นตัวแทนหรือหัวคะแนนที่เข้าร่วมประชุมที่ศูนย์ประสานงานการเลือกตั้งของผู้คัดค้านแล้วรับเงินของผู้คัดค้านไปแจกผู้มีสิทธิเลือกตั้งอีกทั้งการที่บุคคลใดจะเป็นตัวแทนหรือหัวคะแนนแก่ผู้สมัครพรรคการเมืองใดก็ไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้นเสมอไป หากนาง ศ. มีใช้ตัวแทนหรือหัวคะแนนของผู้คัดค้านและกระทำความผิดโดยผู้คัดค้านไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยหลังจากนาง ศ. ถูกจับกุม ก็ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้ดำเนินคดีแก่นาง ศ. แต่กลับส่งหมายไปช่วยเหลือรวมทั้งโอนเงินให้บุตรของนาง ศ. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสู้คดี พฤติการณ์ของผู้คัดค้านจึงขัดต่อเหตุผล ข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านรู้เห็นเป็นใจให้นาง ศ. ซึ่งเป็นตัวแทนหัวคะแนนของผู้คัดค้าน ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน ทำให้ผู้คัดค้านได้รับประโยชน์อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑) จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้คัดค้าน มีกำหนดเวลาห้าปี

ผู้ย่อ นายเจริญชัย สุปรินายก

ผู้ตรวจ นายไกรยุทธ มณีวัระ

พ.ร.ป. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๑๒๓ หาเสียงเลือกตั้งอันมิได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องได้จัดทำป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งที่มีภาพของผู้ถูกร้องสวมเสื้อยืดสีขาว ยกมือ มีข้อความบนเสื้อว่า “อีโง่ get out” และมีข้อความบนแผ่นป้ายว่า “ชัดเจน...ไม่เอาระบอบ ท. โกงชาวนา ชำเด็กบริสุทธ์” “สู้เข้าไป อย่าได้ถอย เพื่อเสรีภาพอันยิ่งใหญ่” “รักชาติ รักแผ่นดิน ปกป้องสถาบัน ดุจชีวิต ไม่เอาคนโกง แบ่งประเทศ แยกแผ่นดิน” ไปติดตั้งบริเวณสามแยกและบริเวณหน้าโรงเรียน สถานที่ละ ๓ แผ่น ซึ่งข้อความดังกล่าวเป็นข้อความที่มีได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๔๗/๒๕๕๗ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้สั่งทำป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งและนำไปติดตั้งจริง เมื่อพิจารณาข้อความในป้ายดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นการกล่าวโจมตีบุคคลอื่น โดยไม่ปรากฏข้อความที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภาหรือผลงานทางการเมืองที่ผู้ถูกร้องเคยทำมาในอดีตเลย กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องได้โฆษณาหาเสียงเลือกตั้งอันมิได้เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา เพื่อมุ่งใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๓

คำสั่งศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๗๖๖/๒๕๕๗ มีคำสั่งว่า ข้อความที่ปรากฏบนป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งดังกล่าว ล้วนเป็นข้อความที่มีได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภาแต่อย่างใด ที่ผู้คัดค้านอ้างว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ไม่เคยเรียกผู้สมัครไปชี้แจง คงมีเพียงแจกคู่มือเลือกตั้งให้อ่านเองเท่านั้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๓ วรรคสอง หากผู้คัดค้านซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งมีข้อสงสัยอย่างใด ก็สามารถสอบถามหรือส่งเรื่องให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาวินิจฉัยได้ เพื่อจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่ผู้คัดค้านหาได้ทำเช่นนั้นไม่ การที่ผู้คัดค้านทำป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งที่มีข้อความอันมิได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภาและนำไปติดตั้งไว้ยังสถานที่ดังกล่าวทั้งสองแห่ง จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๓ จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนดห้าปีนับแต่วันมีคำสั่ง

ผู้ย่อ นายวิระศักดิ์ ไทราศาสตร์

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริง ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้อง ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง จัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๑๔/๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า สถานีตำรวจภูธร ด. มีหนังสือแจ้งว่า เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาคและเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ด. ได้ร่วมกันทำการจับกุมตัวนาย ว. ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง พร้อมด้วยของกลาง ประกอบด้วย ๑. ธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๖๕๐ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๖๕,๐๐๐ บาท ๒. เอกสารบันทึกรายชื่อหมู่บ้าน จำนวน ๑ แผ่น ๓. รถยนต์กระบะยี่ห้อมาสด้า สีบรอนซ์เงิน จำนวน ๑ คัน ๔. โทรศัพท์มือถือโนเกีย สีดำ พร้อมซิมการ์ด จำนวน ๑ เครื่อง ๕. เอกสารการเบิกถอนเงิน ของธนาคารกสิกรไทย ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑ ฉบับ และ ๖. ถุงย่ามสีขาวลายเส้นสีดำ จำนวน ๑ ใบ โดยนาย ว. ให้ถ้อยคำยอมรับว่า ธนบัตรจำนวน ๖๕,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้รับมาจากผู้ถูกร้อง เพื่อจะนำไป แจกจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๐๐ บาท ต่อคน จึงปรากฏพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้อง ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกร้อง จัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๖๓๔๗/๒๕๕๗ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า นาย น. ซึ่งตามทางได้สวนอ้างว่าเป็นสายลับ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและอยู่ใกล้ชิดเหตุการณ์โดยได้เดินทางเข้าไปในบ้านของผู้คัดค้านพร้อมกับนาย ว. แม้นาย น. พยานจะเบิกความว่าเมื่อเข้าไปในบ้านของผู้คัดค้านแล้ว นาย ว. ได้เข้าไปนั่งพูดคุยกับผู้คัดค้าน โดยพยาน นั่งอยู่ห่างจากบุคคลทั้งสองประมาณ ๓ เมตร พยานมองเห็นถุงกระดาชสีน้ำตาลเข้ม และได้ยินนาย ว. พูดคุย กับผู้คัดค้านว่าในหมู่บ้านต่างๆ ของตำบล ป. จะต้องได้คะแนนเท่าไร และเห็นผู้คัดค้านเปิดถุงกระดาชแล้ว หยิบเงินเป็นธนบัตร ฉบับละ ๑๐๐ บาท มีสายรัดธนบัตรของธนาคารเป็นปึกๆ และได้ยินผู้คัดค้านบอกนาย ว. ว่า “เอาเงินไปช่วยๆ กันหน่อย” แต่นาย น. พยานกลับเบิกความตอบทนายผู้คัดค้านว่า พยานไม่ได้เข้าไปในบ้าน ของผู้คัดค้าน และเบิกความตอบศาลว่า พยานรออยู่ในรถยนต์ซึ่งจอดอยู่หลังบ้านอีกด้านหนึ่ง ไม่ได้ยินนาย ว. กับผู้คัดค้านคุยกันเพราะบ้านมีกระจกปิดหมด จากนั้นนาย ว. เดินออกมาแล้วบอกพยานว่าผู้คัดค้านไม่อยู่ นาย ว. เดินออกจากบ้านผู้คัดค้านโดยไม่ได้อิสระของได้ออกมาด้วย จะเห็นได้ว่า นาย น. เบิกความไม่อยู่กับร้องกับรอย ทำให้ข้อเท็จจริงที่ได้จากนาย น. มีพิรุธไม่น่าเชื่อว่าวันเกิดเหตุ นาย น. ได้เข้าไปในบ้านของผู้คัดค้านและพบเห็น นาย ว. กับผู้คัดค้านพูดคุยกัน และพบเห็นถุงกระดาชสีน้ำตาลเข้มข้างในมีธนบัตรตามที่เบิกความหรือไม่ ส่วนพยานชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจเบิกความสอดคล้องกันว่า มีการกระจายกำลังตั้งกลุ่มอยู่ โดยชุดหนึ่งตั้งกลุ่มอยู่ บริเวณใกล้เคียงบ้านผู้คัดค้าน และมีชุดอื่นๆ กระจายอยู่ตามเส้นทางที่นาย ว. ขับรถยนต์ผ่านไป ทั้งปรากฏว่า ตามตำรวจ ข. โทรศัพท์พูดคุยกับนาย น. ตั้งแต่ก่อนที่นาย น. จะเข้าไปในบริเวณบ้านของผู้คัดค้าน และเมื่อนาย น. เข้าไปในบ้านของผู้คัดค้านแล้ว ยังได้ความอีกว่า ตามตำรวจ ข. ได้โทรศัพท์มาสอบถามนาย น. อีกครั้ง แต่เจ้าหน้าที่ ตำรวจชุดที่ตั้งกลุ่มอยู่ใกล้เคียงบ้านผู้คัดค้านกลับไม่จับกุมนาย ว. หันที่ที่ออกจากบ้านผู้คัดค้าน คงทิ้งระยะเวลา ให้นาย ว. ขับรถยนต์ไปหลายสิบกิโลเมตร และมีการเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดติดตาม พฤติการณ์ดังกล่าว จึงไม่น่าเชื่อว่าธนบัตรที่พบในรถยนต์ของนาย ว. จะเป็นเงินที่อ้างว่าผู้คัดค้านมอบให้ จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายอิทธิพล สุขฤทธิ

ผู้ตรวจ นายไกรฤทธิ์ มณีวัระ

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าพยานเบิกความมีพิรุธไม่น่าเชื่อว่าได้เข้าไปในบ้านของผู้คัดค้าน

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๕) หลอกลวงหรือจงใจให้เข้าใจผิดในเรื่องใดอันเกี่ยวกับผู้สมัคร

ข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งด้วยป้ายหาเสียงเลือกตั้งติดตั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีข้อความว่า “ยกเลิกองทุนน้ำมันคนไทยใช้น้ำมันเบนซิน ลิตรละ ๒๐ บาท สีน้า จังจรรจา (สิน้าจั้ง) เบอร์ ๓ ส.ว.ภท.” “ทวงคืน ป.ต.ท.ให้เป็นของคนไทยใช้น้ำมันเบนซิน ลิตรละ ๒๐ บาท สีน้า จังจรรจา (สิน้าจั้ง) เบอร์ ๓ ส.ว.ภท.” และ “ทวง ป.ต.ท.มาเป็นของคนไทยทั้งประเทศ ใช้น้ำมันเบนซิน ลิตรละ ๒๐ บาท สีน้า จังจรรจา (สิน้าจั้ง) เบอร์ ๓ ส.ว.ภท.” ซึ่งข้อความดังกล่าวมิได้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ตามที่กฎหมายให้สมาชิกวุฒิสภากระทำได้และเป็นการหลอกลวงหรือจงใจให้เข้าใจผิดในเรื่องใดอันเกี่ยวกับผู้สมัครใด เพื่อจงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๕๔๙/๒๕๕๗ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการหาเสียง ข้อปฏิบัติ และข้อห้ามมิให้ปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและการดำเนินการใดๆ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดสาระสำคัญในข้อ ๕ ว่าในการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัครหรือบุคคลผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งสามารถหาเสียงเลือกตั้งได้ก็แต่เฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา เช่น อำนาจในด้านนิติบัญญัติ อำนาจในการควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของแผ่นดิน การแต่งตั้ง ให้คำแนะนำให้ความเห็นชอบบุคคลในองค์กรต่าง ๆ อำนาจในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เป็นต้น รวมทั้งอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายอื่น ๆ บัญญัติไว้ เมื่อพิจารณาข้อความในป้ายหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกร้องแล้ว ป้ายหาเสียงเลือกตั้งดังกล่าวไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา กรณีจึงเป็นการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งด้วยการหลอกลวงหรือจงใจให้เข้าใจผิดในเรื่องใดอันเกี่ยวกับผู้สมัครใด อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๕) และมาตรา ๑๒๓ และระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการหาเสียง ข้อปฏิบัติและข้อห้ามมิให้ปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและการดำเนินการใด ๆ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ และ ข้อ ๖ (๔)

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๕๓๘๗/๒๕๕๘ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า ข้อความโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งของผู้คัดค้านดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารอันเป็นการกำหนดนโยบายของพรรคการเมือง ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา การที่ผู้คัดค้านนำป้ายโฆษณาหาเสียงไปติดตั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง ทั้งข้อความดังกล่าวยังเป็นการจงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนดห้าปี

ผู้ย่อ ร้อยตำรวจเอก อภิศักดิ์ พิณผล

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร้อยเอก สุรพล หงษ์จ้อย

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) ให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องและตัวแทน (หัวหน้า) ของผู้ถูกร้อง ได้แจกปฏิทินประจำปี ๒๕๕๗ ปรากฏภาพตราสัญลักษณ์ของพรรค ท. และภาพผู้ถูกร้องนาย ว. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด แก่นาย อ. นาย ข. และผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัด

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๔๔/๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้อง เคยลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ๓ ครั้ง ย่อมต้องรู้และเข้าใจข้อกำหนดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง เป็นอย่างดี และในการจัดทำปฏิทินแจกจ่ายนั้น ปรากฏภาพของนาย ว. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด และสัญลักษณ์ของพรรค ท. อยู่ด้านบน และภาพของผู้ถูกร้องอยู่ตรงกลาง ทั้งผู้ถูกร้องให้ให้นาย ข. และนาย ป. ซึ่งเป็นสมาชิกของพรรค ท. นาย ส. และนาย ม. ซึ่งเป็นอดีตผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ของพรรค ท. เป็นผู้ดำเนินการแจกจ่ายปฏิทินของผู้ถูกร้องด้วย ซึ่งบุคคลทั่วไปทราบได้ว่าในพื้นที่จังหวัด พรรค ท. เป็นพรรคการเมืองที่ได้รับความนิยมจากประชาชนในพื้นที่ ผู้ถูกร้องย่อมจะได้รับการมองว่า เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพรรค ท. การกระทำของผู้ถูกร้องจึงเป็นการจงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้ง ให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑)

คำสั่งศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ ๔๑๗๕/๒๕๕๔ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า ผู้คัดค้านเคยสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกวุฒิสภามาแล้ว ๓ ครั้ง และหลังจากที่ไม่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาครั้งที่ผ่านๆมา ผู้คัดค้านก็ได้มีกิจกรรมพบปะกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ แสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านยังคงหวังผล ทางการเมืองในคราวต่อไป และผู้คัดค้านย่อมทราบว่าสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ในวันใด การที่ผู้คัดค้านได้จัดทำปฏิทินประจำปี ๒๕๕๗ แจกจ่ายแก่ประชาชนทั่วไปในจังหวัด โดยกำชับนาย ข. นาย ป. นาย ส. และนาย ม. ซึ่งแต่ละคนล้วนเป็น หรือเคยเป็นสมาชิกพรรค ท. ให้แจกจ่ายเสร็จสิ้นก่อน ๔๐ วัน ก่อนวันที่สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดจะครบวาระ จึงทำให้เชื่อได้ว่าผู้คัดค้านต้องการจะลงสมัครสมาชิกวุฒิสภาจังหวัด ในคราวถัดไป โดยจงใจหลีกเลี่ยงข้อห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยรายละเอียดในปฏิทินตามคำร้อง ก็ปรากฏตราสัญลักษณ์ของพรรค ท. และภาพของ นาย ว. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด สังกัดพรรค ท. อยู่ส่วนบน และภาพ ผู้คัดค้าน อยู่ส่วนกลางของปฏิทินแผ่น เดียวกันย่อมทำให้เข้าใจว่าพรรค ท. และนาย ว. ช่วยเหลือ หรือสนับสนุน ผู้คัดค้านและปฏิทินดังกล่าวก็ปรากฏอยู่ จนถึงวันเลือกตั้ง ดังนั้น การแจกปฏิทินที่มีตราสัญลักษณ์พรรคการเมืองกับภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดซึ่งสังกัดพรรคการเมือง จึงฝ่าฝืนเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งที่พรรคการเมืองไม่อาจสนับสนุนผู้สมัคร รับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาคนใดได้ การกระทำดังกล่าว ย่อมเข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๓๑๑ ประกอบ มาตรา ๓๒๒ จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้าน มีกำหนด ๕ ปี

ผู้ย่อ นายชนเทพ รัตนเจริญกุล ผู้ตรวจ ว่าที่ ร.ต.ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๕๓ (๑) ให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริง ก่อนวันเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกร้องได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจ
ให้นาย ก นาย ข และนาย ค ทำการเรียกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชน ซึ่งเป็นผู้มี
สิทธิเลือกตั้งมาประชุมที่บ้านของนาย ก นาย ข และนาย ค โดยในการเรียกประชุมดังกล่าวมีการแจกเงินให้แก่ผู้ที่มา
ประชุมคนละ ๕๐๐ บาท และมีการพูดหาเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๘๙๔/๒๕๕๗ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก ซึ่งเป็นอดีต
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นาย ข ซึ่งเป็นนักกฎหมายมหาชน เป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สสร.) ปี ๒๕๔๐
และเคยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และนาย ค ซึ่งเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เรียกประชุม
ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชน ให้ไปเข้าร่วมประชุมที่บ้านของนาย ก นาย ข
และนาย ค ซึ่งการเรียกประชุมในลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก ได้พูดเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา
และได้พูดฝากหรือพูดชี้แนะให้ช่วยสนับสนุนผู้ถูกร้อง ต่อมาก่อนที่ผู้เข้าร่วมประชุมจะเดินทางกลับปรากฏว่ามี
ทีมงานของนาย ก นาย ข และนาย ค ได้แจกบัตรแนะนำตัวของผู้ถูกร้อง พร้อมกับเงินจำนวน ๕๐๐ บาท แก่ผู้ที่มา
ร่วมประชุม โดยกรณีของนาย ก และนาย ข นั้น รู้จักกับผู้ถูกร้อง ส่วนกรณีของนาย ค นั้น จะเห็นได้ว่าการกระทำ
ความผิดของนาย ค ได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ และมีพฤติการณ์การในลักษณะเดียวกันกับนาย ก
และนาย ข รวมถึงนาย ก นาย ข และนาย ค ก็เป็นกลุ่มนักการเมืองในจังหวัดทั้งสิ้น จากพยานหลักฐานจึงน่าจะเชื่อว่า
ผู้ถูกร้องก่อสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ก นาย ข และนาย ค ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ (๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๐๘๑๔/๒๕๕๘ มีคำสั่งว่า พยานผู้ร้องแม้เคยให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวน
สอบสวนว่า ในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ มีการแจกบัตรแนะนำตัวผู้คัดค้านและแจกเงินคนละ ๕๐๐ บาท แต่มกเบิกความ
ต่อศาลฎีกาข้อเท็จจริงดังกล่าวซึ่งมีการให้ถ้อยคำในครั้งแรกเกิดขึ้นหลังเกิดเหตุไม่นานนัก พยานไม่มีเวลาคิดปรุงแต่ง
ข้อเท็จจริง หรือผู้มีส่วนได้เสียพูดจาโน้มน้าวชักชวน แม้น่าเชื่อว่าจะเป็นจริงมากกว่า แต่ถ้อยคำดังกล่าวก็ไม่ซึ
ชัดว่านาย ก นาย ข และนาย ค เป็นผู้แจกเงินให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม หากมีการแจกบัตรแนะนำตัวหรือเงินดัง
อ้าง พยานหลักฐานของผู้ร้องก็ไม่ได้แสดงโดยชัดแจ้งว่าผู้แจกบัตรแนะนำตัวและเงินดังกล่าวมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ
อย่างไรกับผู้คัดค้าน นาย ก นาย ข และนาย ค ประกอบกับผู้ร้องไม่มีบัตรแนะนำตัวผู้คัดค้านและเงินเป็น
พยานหลักฐานมาแสดงต่อศาลสนับสนุนตามที่กล่าวอ้าง ยังฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๕๓ (๑) จึงมีคำสั่งยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายเมฆา ตุมรสุนทร

ผู้ตรวจ ว่าที่ ร.ต.ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๓ (๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้ แก่ผู้ใด

ข้อเท็จจริง กรณีที่ ๑ ก่อนวันเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ก. หาเสียงเลือกตั้ง โดยการแจกแผ่นซีดี(มีธรรมชาติปโดย ปกป้อง ๔ ป) ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

กรณีที่ ๒ ก่อนวันเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ก. หาเสียงเลือกตั้ง โดยกล่าวว่า "ให้เลือกบุคคลที่เราารู้จักคือผู้ถูกร้องที่ ๑ แล้วผมจะทำโครงการช่วยเหลือผลผลิตทางการเกษตร ของสหกรณ์การเกษตร ห. จำกัด และชาวจังหวัด คือ ข้าว หอม กระเทียมและพริก ให้มีตลาดจำหน่ายมากขึ้น และได้ราคาดีขึ้น"

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๓๑/๒๕๕๘ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และนาย ก. มีเจตนาเพื่อหาเสียงเลือกตั้งกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีการเตรียมแผ่นบันทึกเสียงมาล่วงหน้า เมื่อนาย ก. กล่าวคำปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งให้กับผู้ถูกร้องที่ ๑ เสร็จ นาย ก. และทีมงานได้ช่วยกันแจกแผ่นบันทึกเสียง ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทันที ซึ่งเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องและใกล้ชิดกับการปราศรัยหาเสียงของผู้ถูกร้องที่ ๑ และ นาย ก. ประกอบกับจากการตรวจสอบเนื้อหาในแผ่นบันทึกเสียงดังกล่าวแล้ว เป็นเนื้อหาของบทสนทนาที่น่ามาสวด ใส่นามของประกอบคนตรี ไม่ปรากฏว่าข้อความตอนใดที่สื่อถึงเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและการ แนะนำตัวของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่กฎหมายอนุญาตให้กระทำได้ อันจะถือว่าเป็นสื่อที่ใช้ประกอบในการแนะนำตัวของผู้ ถูกร้องที่ ๑ กรณีที่ ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และนาย ก. มีเจตนาที่จะมาหาเสียงเลือกตั้งด้วยกัน และนาย ก. ก็กล่าว ปราศรัยชัดเจนว่าให้ช่วยลงคะแนนเลือกตั้งให้กับผู้ถูกร้องที่ ๑ และหากผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา นาย ก. และนาง ข. ซึ่งเป็นมารดาของผู้ถูกร้องที่ ๑ จะช่วยเหลือให้พืชผลทางการเกษตรขายได้ราคาและจะรับซื้อ พืชผลทางการเกษตรจากสหกรณ์ ห. จำกัด และจะรับซื้อข้าวเปลือกเก่าและที่ไม่เน่ามาใช้ในการกิจการโรงแรม ซึ่ง ขณะนั้นผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็อยู่ในเหตุการณ์ ซึ่งการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และนาย ก. ทั้งสองกรณีเป็นการฝ่าฝืน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑)

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๑๑๐๖๓/๒๕๕๘ มีคำสั่งว่า กรณีที่นาย ก. กล่าวปราศรัยว่าจะรับซื้อพืชผลทางการเกษตร ของสหกรณ์การเกษตร ห. จำกัด และของชาวจังหวัดนั้น ข้อความปราศรัยของนาย ก. ไม่มีการพูดถึงชื่อและหมายเลข ของผู้คัดค้านแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังได้ความว่านาย ก.เป็นที่ปรึกษาทางการตลาดของบริษัท จ. จำกัด โดยเมื่อต้น ปี ๒๕๕๗ บริษัทเตรียมจะขยายจุดรับซื้อพืชผลทางการเกษตรเพิ่มอีก ๑ จุด และจัดตั้งบริษัทใหม่ จึงให้นาย ก. ช่วยหาสถานที่ที่จะเป็นจุดรับซื้อพืชผลทางการเกษตร แสดงให้เห็นว่าการปราศรัยของนาย ก. ที่จะซื้อสินค้า ทางการเกษตร และการที่นาย ก. นำแผ่นซีดี (มีธรรมชาติปโดย ปกป้อง ๔ ป) มาแจกจ่ายแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง น่าจะเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของนาย ก. เองโดยอาศัยเหตุการณ์ที่มีคนมาชุมนุมจำนวนมาก ส่วน ข้อความในแผ่นซีดีนั้นก็มีความที่เชื่อมโยงว่าจะเป็นการจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้เลือกผู้คัดค้านแต่อย่างใด กรณีจึงยังไม่ อาจรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓(๑) จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง ผู้ขอ นายเกษ ทุมรสุนทร ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์ หมายเหตุ ศาลเห็นว่าข้อความปราศรัยของนาย ก. ไม่มีการพูดถึงชื่อและหมายเลขของผู้คัดค้านแต่อย่างใด

พ.ร.ป.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๕ จัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งเพื่อการเลือกตั้งหรือนำกลับจากที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารยานพาหนะหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ

ข้อเท็จจริง ระหว่างวันที่ ๑๓ ถึงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกคัดค้านได้กระทำการ ก่อ สับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) หรือผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกคัดค้านจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งหรือนำกลับจากที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกคัดค้าน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๑๐๓๗/๒๕๕๓ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ปรากฏตามรายงานของชุดปฏิบัติการป้องปรามและหาข่าวการทุจริตการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลากลางวัน ได้มีรถยนต์หมายเลขทะเบียน ก 1234 นำผู้มีสิทธิเลือกตั้งประมาณ ๘ ถึง ๑๐ คน ไปยังที่เลือกตั้งเพื่อใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้า โดยมีนาง อ. พยานซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์คันดังกล่าวให้ถ้อยคำรับว่า พยานได้รับการว่าจ้างจากนาง บ. เป็นเงิน ๒๐๐ บาท เพื่อให้พยานนำรถยนต์ของพยานนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าที่หน่วยเลือกตั้งกลาง และยังบอกพยานอีกว่า หากไปใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าและลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกคัดค้านจะได้รับเงินอีกคนละ ๒๕๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลากลางวัน ได้มีรถยนต์หมายเลขทะเบียน ข ๕๖๗๘ นำผู้มีสิทธิเลือกตั้งประมาณ ๑๐ คน ไปยังที่เลือกตั้งเพื่อใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าที่หน่วยเลือกตั้งกลาง โดยมีนาย ค. พยานซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์คันดังกล่าวให้ถ้อยคำรับว่า พยานได้รับการว่าจ้างจากนาย ส. น้องชายของพยาน และมีตำแหน่งเป็นเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกคัดค้านเป็นเงิน ๕๐๐ บาท เพื่อให้พยานนำรถยนต์ของพยานนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าที่หน่วยเลือกตั้งกลาง และยังบอกพยานอีกว่า หากไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกคัดค้านจะได้รับเงินอีกคนละ ๒๕๐ บาท โดยไม่ปรากฏเหตุว่า ชุดปฏิบัติการป้องปรามและหาข่าวการทุจริตการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นาง อ. และนาย ค. เคยมีสาเหตุใดเรื่องกับผู้ถูกคัดค้านมาก่อน กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกคัดค้านได้ก่อ สับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้ถูกคัดค้านจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งหรือนำกลับจากที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๕

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๖๐๙๙/๒๕๕๔ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า มีประจักษ์พยานให้ถ้อยคำยืนยันว่า ในช่วงวันเวลาดังกล่าว มีตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้านให้เงินแก่พยานจำนวน ๑๕๐ บาท พร้อมกับบอกให้พยานไปใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยให้พยานไปขึ้นรถตามสถานที่นัดหมาย เมื่อถึงวันนัดพยานได้ขึ้นโดยสารรถยนต์พร้อมชาวบ้านประมาณ ๒๐ คน โดยไม่เสียค่าโดยสารรถยนต์ โดยมีนาง อ. และนาย ค. ให้ถ้อยคำรับว่า พยานได้รับการว่าจ้างจากตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้คัดค้านให้ขับรถนำพาผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ประกอบกับการตรวจสอบผลการลงคะแนนพบว่า มีผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนล่วงหน้า ๒๑,๐๖๐ คน ผลคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ผู้คัดค้านได้รับคะแนน ๑๖,๕๙๒ คะแนน นาง ส. ได้รับคะแนน ๓,๔๐๑ คะแนน แต่ปรากฏว่าผลการรวมคะแนนเลือกตั้งทั้งหมด นาง ส. ได้รับ ๘๓,๓๔๘ คะแนน ส่วนผู้คัดค้านได้รับคะแนน ๔๗,๒๓๕ คะแนน และผู้ร้องได้ประกาศผลการเลือกตั้งให้นาง ส. เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมแสดงให้เห็นว่า นาง ส. หาได้มีเจตนาใส่ร้ายผู้คัดค้านเพื่อเปลี่ยนแปลงผลการเลือกตั้งแต่จากผลการลงคะแนนเลือกตั้งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ระหว่างการลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้ากับผลการรวมคะแนนเลือกตั้งทั้งหมด ส่อไปในทางให้เป็นที่น่าสงสัยในการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกคัดค้านได้กระทำการ ก่อ สับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน (หัวคะแนน) หรือผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งของผู้ถูกคัดค้านจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งหรือนำกลับจากที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ หรือจัดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งหรือนำกลับจากที่เลือกตั้ง

สถานที่เลือกตั้งกลาง เพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกคัดค้าน จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่ง

ผู้ยื่น นายวัชรชัย ปานศิษฐ์
ผู้ตรวจ นายไกรยุทธ มณีวระ

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๒๓ หาเสียงเลือกตั้งในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา

ข้อเท็จจริง ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้อง ได้ทำการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งผ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น โดยมีข้อความซึ่งเป็นนโยบายหาเสียงเลือกตั้งที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๓๙๑/๒๕๕๗ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้อง ก่อสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ส. บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นดำเนินการจัดทำพิมพ์ข้อความโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งลงในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น โดยมีข้อความว่า “หน้าที่สมาชิกสภา อัยการผลักดันเรื่องกระเช้าไฟฟ้าขึ้นภูเขา และเสนอให้สร้างอ่างเก็บน้ำชลประทานขนาดใหญ่ ๕ โครงการ โครงการที่ผ่านมาได้ผลและลงมือก่อสร้าง ๑ โครงการ งบประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท และอีกโครงการอยู่ระหว่างการดำเนินการเวนคืนที่ดิน ราคาก่อสร้างประมาณ ๔ ถึง ๕ ร้อยล้านบาท อยู่ระหว่างเวนคืนที่ดินแล้วเสร็จถึงจะเปิดประมูลก่อสร้างได้” และย่อหน้าถัดมามีข้อความว่า “หน้าที่สมาชิกสภาจังหวัด การพัฒนาประเทศ (บ้านเมือง) ทำไม่ได้เลย ถ้าไม่พัฒนาประชาธิปไตย สมาชิกสภาจังหวัดถือเป็นองค์กรสำคัญของระบบการปกครอง ในการนำเสนอปัญหาความต้องการของประชาชนไปสู่รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในสมัยโลกาภิวัตน์นี้ มติมหาชนถือเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดของการกำหนดนโยบายและการบริหารบ้านเมือง” อันเป็นการหาเสียงเลือกตั้งในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๖๘๓๐/๒๕๕๘ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า จากพยานหลักฐานเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้าน ก่อสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นาย ส. บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นดำเนินการจัดทำพิมพ์ข้อความโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งลงในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และเมื่อพิจารณาถ้อยคำที่ลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับการผลักดันเรื่องกระเช้าไฟฟ้าขึ้นภูเขา เสนอให้สร้างอ่างเก็บน้ำชลประทานขนาดใหญ่ และการนำเสนอปัญหาความต้องการของประชาชนไปสู่รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหาร อันเป็นการกำหนดนโยบายของพรรคการเมือง ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง ทั้งข้อความดังกล่าวยังเป็นการจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน มีผลทำให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้าน มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เพื่อมุ่งประสงค์ให้ผู้คัดค้านได้รับเลือกตั้ง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้าน มีกำหนดห้าปีนับแต่วันมีคำสั่ง

ผู้ย่อ นายอิทธิพล เกษฤทธิ

ผู้ตรวจ นายไกรยุทธ มณีวรรณ

พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๒๗ องค์การที่มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องเป็นองค์กรในภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่นที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา โดยต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือเป็นนิติบุคคลที่ได้รับการรับรองโดยกฎหมายให้จัดตั้งขึ้นในราชอาณาจักรมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และต้องมีใช้เป็นองค์กรที่แสวงหาผลกำไรหรือดำเนินกิจกรรมทางการเมือง

ข้อเท็จจริง ก่อนวันสรรหา อาคารนิติบุคคลชุดเซ็นจูเรียนปาร์ค ผู้ถูกร้องที่ ๑ เสนอชื่อ นาย ร. ผู้ถูกร้องที่ ๒ เข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาในนามองค์กรภาคเอกชนและได้รับการสรรหา และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลให้นาย ร.เป็นสมาชิกวุฒิสภา

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๒๒๓/๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า การสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในส่วนที่เกี่ยวกับนาย ร. ไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากนิติบุคคลอาคารชุดเซ็นจูเรียนปาร์ค มิใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ การประกาศผลการสรรหาจึงขัดต่อบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของกฎหมาย นิติบุคคลเป็นองค์กรที่ไม่มีสิทธิเสนอชื่อ องค์การที่มีสิทธิเสนอชื่อผู้เข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องมีใช้เป็นองค์กรที่แสวงหากำไรหรือดำเนินกิจกรรมทางการเมือง แต่นิติบุคคลอาคารชุดเซ็นจูเรียนปาร์คจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ.๒๕๒๒ มิใช่เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการเพื่อสังคม หรือประโยชน์สาธารณะ อันจะยังประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาแต่ประการใด เมื่อยังมีข้อโต้แย้งจึงสมควรที่จะเสนอเรื่องให้ศาลฎีกาเพื่อให้ได้สวน วินิจฉัยและมีคำสั่งให้เพิกถอนการสรรหาของนาย ร.

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๒๑๒๒/๒๕๕๒ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ตามบทบัญญัติของกฎหมายมิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะเจาะจงว่าองค์กรที่จะมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องเป็นองค์กรที่ดำเนินกิจการเพื่อสังคมหรือประโยชน์สาธารณะเท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ลงทะเบียนพร้อมเสนอชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นสมาชิกวุฒิสภาจนเสร็จสิ้นแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาของคณะกรรมการสรรหาในส่วนใดหรือขั้นตอนใดเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมจึงไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะสั่งเพิกถอนการสรรหาหรือสั่งให้มีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาใหม่แทนผู้คัดค้านที่ ๒ ตามคำร้องของผู้ร้อง จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ พ.ท.ประสงค์ สอนจันทร์

ผู้ตรวจ นายไกรยุทธี มณีระ

หมายเหตุ ศาลเห็นว่าไม่ปรากฏว่าการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาของคณะกรรมการสรรหาในส่วนใดหรือขั้นตอนใดเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พ.ร.ป.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๒๘ ให้องค์กรตามมาตรา ๑๒๗ มีสิทธิเสนอชื่อบุคคล... ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฯ

ข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามมิให้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๕(๔)

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๔๔/๑ /๒๕๕๕ ที่ ๑๔๔/๒ /๒๕๕๕ ที่ ๑๔๔/๓ /๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๔ และครบสัปดาห์ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ และความเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องต้องเริ่มนับต่อจากสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งสิ้นสุดลง โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ และสิ้นสุดลงเมื่อถึงคราวออกตามอายุของวุฒิสภา ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงพึงได้ว่าสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องได้สิ้นสุดลง เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ โดยเหตุที่ถึงคราวออกตามอายุของวุฒิสภา ซึ่งจะพ้นจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกิน ๕ ปี ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ เมื่อปรากฏว่าในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๔ องค์การวิชาชีพได้มายื่นคำขอลงทะเบียนขององค์กรเพื่อเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยได้รับความยินยอมจากผู้ถูกร้อง ซึ่งในวันดังกล่าวผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภามาแล้วยังไม่เกินห้าปี ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ (๔)

คำสั่งศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๔๔๘/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า สมาชิกวุฒิสภาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และคงเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสาม นั้น ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๔ และครบวาระของการดำรงตำแหน่งสัปดาห์ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ การตราพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ก็เป็นการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในคราวแรกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เพราะเหตุสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสาม จะสิ้นสุดลงพร้อมกันทั้งหมดเมื่อครบกำหนดสัปดาห์ดังกล่าว กรณีจึงต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) บัญญัติว่า “ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงเมื่อครบสัปดาห์นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ให้ดำเนินการเลือกตั้งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันก่อนวันครบกำหนดสัปดาห์ ในกรณีเช่นนี้ ให้อายุของวุฒิสภาและสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้ง เริ่มนับตั้งแต่วันที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสามสิ้นสุดลง” ดังนั้นสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาของผู้คัดค้านซึ่งได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๓ จึงต้องเป็นไปตามบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) อันเป็นบทยกเว้นบทบัญญัติมาตรา ๑๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตาม ๓๑๕ สิ้นสุดลง หากเริ่มตั้งแต่วันที่เลือกตั้งไม่ และผู้คัดค้านครบวาระของการดำรงตำแหน่งหกปีในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ มิใช่ในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ดังนั้นการที่องค์การวิชาชีพยื่นคำขอลงทะเบียนขององค์กรเสนอชื่อผู้คัดค้านเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้คัดค้านจึงพ้นจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภามาแล้วยังไม่เกินห้าปี ผู้คัดค้านจึงเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามมิให้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑๕ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงต้องสั่งให้ดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในส่วนของผู้คัดค้านใหม่

ผู้ขอ นายสุระชัย สาขะยัง

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๑๓๙ ไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยที่ไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนเนื่องจากมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัด ที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันน้อยกว่าห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๔๕/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเคย มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดนครสวรรค์เป็นเวลาติดต่อกันน้อยกว่าห้าปี แต่เกิดความผิดพลาดทางงาน ทะเบียนราษฎร ไม่ได้หมายความว่าผู้ถูกร้องได้ย้ายออกไปแล้ว ผู้ถูกร้องจึงยังคงมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ต่อไป การที่ผู้คัดค้านรู้เห็นเป็นใจ ให้นาย ส. ออกหนังสือรับรองเพื่อยืนยันว่าผู้ถูกร้องเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าห้าปี จึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องรู้อยู่แล้วว่าตน ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง แต่ได้สมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๑๓๙

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๘๘๘๓/๒๕๕๕ ศาลฎีกามีคำสั่งว่า ผู้คัดค้านมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๘ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐ เป็นเวลา ๑ ปี ๑๐ เดือน ๒๘ วัน และเนื่องจากการรื้อบ้านเลขที่ ๑ ดังกล่าว ผู้คัดค้านก็ไม่มีชื่ออยู่ใน ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๑๑ หมู่ ๔ ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมี รายละเอียดว่าย้ายเข้ามาอยู่เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๐ (น่าจะเป็นวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐) จนถึงปัจจุบัน และผู้คัดค้านยังไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๓๖ ตำบลสามเสน อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร อีกด้วย ผู้คัดค้านจึงมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านสองแห่งในเวลาเดียวกัน ซึ่งตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านใด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นอยู่และมีภูมิลำเนาอยู่ ณ ที่นั้น จึงต้องถือว่าผู้คัดค้านเป็นผู้มีภูมิลำเนาและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑ และเลขที่ ๑๑๑ จังหวัด นครสวรรค์ ติดต่อเนื่องกันเกินกว่าห้าปีแล้ว ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้คัดค้านหลังจากเวลาดังกล่าว อีกต่อไป หนังสือรับรองของที่ว่าอำเภอเมืองนครสวรรค์จึงรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ร้องวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านย้ายมา จากบ้านเลขที่ ๑๑๑ หมู่ ๔ ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เข้ามาในทะเบียน บ้านเลขที่ ๒๓๖ ตำบลสามเสน อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๑ จึงต้องจำหน่ายชื่อ ผู้คัดค้านออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๑๑ ดังกล่าว แต่เกิดความผิดพลาดทางงานทะเบียนราษฎร ไม่ได้หมายความว่าผู้คัดค้านย้ายออกไปแล้ว ก็ได้ความจากนาย ม. เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ ส่วนส่งเสริมการ ทะเบียนและบัตรสำนักบริหารการทะเบียน พยานผู้ร้องเองว่า ในกรณีที่บุคคลมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านมากกว่า หนึ่งแห่ง ต้องจะเรียกบุคคลนั้นมาสอบถามว่าจะเลือกเอาแห่งใดก่อนที่จะจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนบ้านที่ไม่ เลือก ไม่มีอำนาจจะจำหน่ายเองโดยมิได้สอบถามบุคคลนั้น จึงไม่ใช่เรื่องผิดพลาดดังที่ผู้ร้องอ้าง จึงไม่มีเหตุ อันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านได้รับเลือกตั้งมาโดยมิชอบด้วยกฎหมายและมีได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม อันจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งและสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน ตามคำขอของผู้ร้อง จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ยื่น ส.ต.ท.ปณิธาน กลิกรชนวัฒน์

ผู้ตรวจ นายไกรฤทธิ มณีระ

พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒๖ (๒) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และไม่แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่เสียสิทธิเลือกตั้งและสิทธิได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหา

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่าตนเองไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ยินยอมให้องค์กรใดเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการสรรหาดังกล่าว อันมีผลทำให้การสรรหาเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม

ข้อเท็จจริงผู้ถูกร้องได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและไม่แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งดังกล่าว เป็นผู้เสียสิทธิได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเข้าเป็นสมาชิกวุฒิสภาแต่กลับยินยอมให้องค์กรภาครัฐ เสนอชื่อผู้ถูกร้องเพื่อเข้ารับการสรรหา

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๒๐๖/๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและไม่ได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งดังกล่าว ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้เสียสิทธิได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา เชื่อว่าผู้ถูกร้องรู้อยู่แล้วว่าตนเองไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหา แต่กลับยินยอมให้องค์กรภาครัฐเสนอชื่อผู้ถูกร้องเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๑

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๑๐๒๖/๒๕๕๕ ศาลฎีกา มีคำสั่งว่า ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและไม่ได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งดังกล่าว ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้เสียสิทธิได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยผลของมาตรา ๒๖(๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ และนับจากวันดังกล่าว ถึงวันที่ มีการเสนอชื่อผู้คัดค้านเข้ารับการสรรหา ไม่มีการเลือกตั้งที่จะให้ผู้คัดค้านไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ อันจะมีผลทำให้กำหนดการเสียสิทธิของผู้คัดค้านสิ้นสุดลงตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ผู้คัดค้านจึงยังเป็นผู้เสียสิทธิได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ประกอบกับตามพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่แล้ว แต่ยินยอมให้องค์กรภาครัฐเสนอชื่อผู้คัดค้านเพื่อเข้ารับการสรรหาโดยไม่สุจริต โดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ (๒) อันมีผลให้การสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในส่วนผู้คัดค้านมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้คัดค้าน มีกำหนดเวลาห้าปี ให้เพิกถอนการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในส่วนของผู้คัดค้านและให้มีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในส่วนของผู้คัดค้านใหม่

ผู้ย่อ นายเจริญชัย สุปรินายก

ผู้ตรวจ นายไกรยุทธี มณีวระ

พ.ร.ป. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๑๙ ผู้ซึ่งสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา

ข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด ๓๐ ปี

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๗๙๘/๒๕๕๘ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งจะยังไม่ถึงที่สุด แต่คำพิพากษาดังกล่าวยังมีผลผูกพันอยู่จนกว่าศาลฎีกาจะมีคำสั่งหรือสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกร้องจึงเป็นบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง จึงเป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๙

คำสั่งศาลฎีกา ที่ ๙๒๔๗/๒๕๕๘ ศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า บุคคลที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งจะต้องถูกจำกัดสิทธิต้องห้ามมิให้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา การบังคับตามคำพิพากษาของศาลที่เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเช่นนี้ จะบังคับได้โดยเด็ดขาดต่อเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว เมื่อคดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา คดียังไม่ถึงที่สุดไม่อาจบังคับคดีได้โดยเด็ดขาด จึงไม่ถือว่าผู้คัดค้านอยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ผู้คัดค้านมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ผู้คัดค้านไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ผู้ย่อ นายพงษ์ศักดิ์ ขวัญรอด

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยเอก สุรพล หงษ์จ้อย

หมายเหตุ ศาลเห็นว่า เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา คดียังไม่ถึงที่สุด

สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๔๘ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม มิได้

มาตรา ๒๖๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้อง

(๑) ไม่รับหรือแทรกแซงหรือก้าวก่ายการเข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

(๒) ไม่กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๘

ข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม และเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ไม่ว่าโดยตรงหรืออ้อม อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๒๖๕ (๒) และ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๖ คน ดังกล่าวสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๖ (๖)

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๑๘๑/๑/๒๕๕๒ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า มีบริษัทที่ทำกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม และบริษัทที่เข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเข้าลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำนวนหลายบริษัท ดังนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งคู่สมรสและบุตร จึงไม่อาจถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวได้ และจากข้อเท็จจริงพบว่า มีผู้ถูกร้อง คู่สมรส และบุตร มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่มีลักษณะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๒๖๕ (๒) และ (๔) จำนวน ๑๖ ราย จึงเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องทั้ง ๑๖ สิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๐๖ (๖)

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒-๑๔/๒๕๕๓ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่า จากการไต่สวนข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๗ ถึงที่ ๑๖ เป็นผู้ถือหุ้นก่อนที่จะได้รับเลือกตั้งหรือสรรหาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา แล้วแต่กรณี แม้จะยังคงถือหุ้นไว้หลังจากมีสมาชิกภาพเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาแล้วก็ตาม ก็ไม่เป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๔๘ ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๖ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ได้มาซึ่งหุ้นของบริษัทที่ถูกกล่าวหา มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๔๘ แล้วแต่กรณี ภายหลังจากที่เริ่มมีสมาชิกภาพเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ซึ่งรัฐธรรมนูญห้ามการเข้าถือหุ้นในบริษัทที่ต้องห้าม โดยไม่ได้ระบุว่า จะต้องถือหุ้นจำนวนเท่าใด และไม่ได้ระบุว่า จะต้องมิอำนาจบริหารงานหรือครอบงำกิจการหรือไม่ ฉะนั้น การถือหุ้นเพียงหุ้นเดียว ก็ย่อมเป็นการถือหุ้นตามความหมายในรัฐธรรมนูญแล้ว แม้ผู้ถือหุ้นจะไม่มีอำนาจบริหารหรือครอบงำกิจการก็ตาม การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติห้ามการถือหุ้นไว้ชัดเจน ก็เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มีช่องทางที่จะใช้หรือถูกใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในทางใดทางหนึ่ง ดังนั้นแม้การถือหุ้นของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๖ หรือคู่สมรส จะเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์ และแม้จะเป็นการลงทุนระยะสั้นหรือเพื่อเก็งกำไรก็ตาม ก็เป็นการอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ถูกร้องที่ ๔ และที่ ๕ กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสาม ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๖ กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๔๘ อันเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๖ สิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๖) นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ผู้ขอ นายวัชรชัย ปานศิษฐ์ ผู้ตรวจ นายไกรยุทธ มณีวระ

สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ

(๖) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๖๕ หรือมาตรา ๒๖๖

มาตรา ๒๖๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้อง

(๒) ไม่รับหรือแทรกแซงหรือก้าวก่ายการเข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๔) ไม่กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๘

วรรคสามให้นำความใน (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคู่สมรสและบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา และบุคคลอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสและบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภานั้น ที่ดำเนินการในลักษณะผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาให้กระทำการตามมาตรา ๔๘ ด้วย

มาตรา ๔๘ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม มิได้ ไม่ว่าในนามของตนเองหรือให้ผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นแทน หรือจะดำเนินการโดยวิธีการอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมที่สามารถบริหารกิจการดังกล่าวได้ในทำนองเดียวกับการเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว

ข้อเท็จจริง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือคู่สมรส หรือบุตร จำนวน ๑๓ ราย เป็นผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม หรือเป็นผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะต้องห้ามโดยทางตรงหรือทางอ้อม เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต.ที่ ๑๕๕๒/๒๕๕๒ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนที่นาย ส. นาย อ. นาย ม. นาย ร. นาย ธ. นางสาว น. นาย พ. นาย จ. นาย บ. นาย ล. นาง ภ. นาย ต. และนางสาว ฉ. ผู้ถูกร้องทั้งสิบสามดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกร้องทั้งสิบสามหรือคู่สมรส หรือบุตรเป็นผู้ถือหุ้นในกิจการซึ่งเข้าลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ (๒) (๔) ประกอบมาตรา ๔๘ และหลังจากผู้ถูกร้องทั้งสิบสามเข้าดำรงตำแหน่งแล้ว ต้องปลดเปลื้องตนเองให้พ้นจากการเป็นผู้ถือหุ้น เมื่อผู้ถูกร้องทั้งสิบสามมิได้ปลดเปลื้องตนเองให้พ้นจากการเป็นผู้ถือหุ้น จึงเป็นเหตุให้สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องทั้งสิบสามสิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๖)

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒-๑๔/๒๕๕๓ (กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑๗ ถึงที่ ๒๔) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑๗ (นาย ส.) ได้ลาออกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี ส่วนนาย อ. นาย ร. นาย ธ. นางสาว น. นาย พ. นาย จ. นาย บ. นาย ล. นาง ภ. นาย ต. และนางสาว ฉ. หรือคู่สมรส หรือบุตรที่ถือหุ้นในกิจการต่างๆ มาก่อน แม้จะยังถือหุ้นไว้หลังจากมีสมาชิกภาพเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม ก็ไม่ถือว่าเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๔๘ มีเพียงผู้ถูกร้องที่ ๑๔ (นาย ม.) ที่ถือหุ้นในบริษัทอันมีลักษณะเป็นการต้องห้ามโดยทางอ้อม ภายหลังจากได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของนาย ม. สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๖) นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ผู้ย่อ พันตรี อภิชาติ ปาณทะมสิน

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๖๙ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใดประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในบริษัทต่อไป ให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข้อเท็จจริง นาย พ. ยืนบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินในการเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ สรุปได้ว่า นาย พ. เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนด รวม ๒ รายการ ได้แก่ถือหุ้นในบริษัท ค. จำนวน ๒๐๐ หุ้น จากจำนวนทั้งหมด ๑,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๒๐ และถือหุ้นในบริษัท ท. จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ หุ้น จากจำนวนหุ้นทั้งหมด ๔,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๕ ซึ่งเป็นการถือหุ้นเกินกว่าร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัท และมีได้หนังสือแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบว่าประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในบริษัททั้งสองดังกล่าว อันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๙ ประกอบพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๖ (๗)

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๙๖๕/๒๕๕๒ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ค. ถูกขีตชื่อบริษัทจำกัดออกจากทะเบียนตามคำสั่งสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกลาง ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๔ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ส่วนบริษัท ท. นั้น ได้จดทะเบียนเลิกบริษัทแล้วเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ก่อนที่นาย พ. เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี และแม้บริษัททั้งสองอยู่ระหว่างการชำระบัญชีก็ตาม แต่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๒๔๔ ให้พึงถือว่าบริษัทยังคงตั้งอยู่ครบเท่าเวลาที่เป็นเพื่อการชำระบัญชี ดังนั้นเมื่อนาย พ. ถือหุ้นในบริษัททั้งสองแต่ละบริษัทเกินกว่าร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ จึงต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ และหากนาย พ. ประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทในส่วนที่เกินกว่าร้อยละห้าดังกล่าว จะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี และโอนหุ้นดังกล่าวให้นิติบุคคลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้อ้างอิงให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เมื่อนาย พ. มิได้ดำเนินการแจ้งความประสงค์ที่จะได้รับประโยชน์จากการถือหุ้นเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนดดังกล่าว จึงถือว่าการกระทำของนาย พ. ในฐานะรัฐมนตรี เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๙ และเป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของ นาย พ. สิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๒๖๙

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒๐/๒๕๕๓ เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๓ ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งว่า ขณะที่คำร้องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรีและแต่งตั้งรัฐมนตรี ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ให้นาย พ. ผู้ถูกร้อง พ้นจากความเป็นรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป มีผลให้ผู้ถูกร้องพ้นจากความเป็นรัฐมนตรีไปแล้ว เห็นว่า คดีนี้เป็นกรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรีของนาย พ. สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง (๗) เมื่อปรากฏว่านาย พ. ได้พ้นจากความเป็นรัฐมนตรีไปแล้ว กรณีจึงไม่เป็นประโยชน์ที่จะพิจารณาคดีนี้ต่อไป จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

ผู้ย่อ นายวีระศักดิ์ โหระศาสตร์ ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๒ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

มาตรา ๑๐๖ สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๒

ข้อเท็จจริง ศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ส.๗๓๑๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ระหว่างบริษัท บ. เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ๖. กับพวกรวม ๔ คน ลูกหนี้ โดยพิพากษาให้ลูกหนี้ทั้งสี่ซึ่งรวมถึงนาย ผ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นบุคคลล้มละลาย ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๖๑ และได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นเหตุให้สมาชิกภาพความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนาย ผ. สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๖ (๕) ประกอบกับมาตรา ๑๐๒ (๒)

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๔/๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาให้นาย ผ. เป็นบุคคลล้มละลาย ตามคดีหมายเลขแดงที่ ส.๗๓๑๔/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และยังไม่มีคำพิพากษาเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาแต่อย่างใด นาย ผ. จึงเป็นบุคคลล้มละลายตามคำพิพากษาของศาลล้มละลายกลาง ตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนาย ผ. สิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๖ (๕) ประกอบมาตรา ๑๐๒ (๒) แล้ว

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ เรื่องพิจารณาที่ ๑๑/๒๕๕๔ ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยความในมาตรา ๒ บัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มีผลให้สมาชิกภาพความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๑) เมื่อสมาชิกภาพความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดไปแล้ว การพิจารณาคดีนี้จึงไม่เป็นประโยชน์อีกต่อไป สมควรจำหน่ายคำร้องตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งจำหน่ายคำร้อง

ผู้ย่อ นายวีระศักดิ์ โหระศาสน์

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์

สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๐๐ บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

(๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๐๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐๑

พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.๒๕๕๐

มาตรา ๘ ผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดหรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มีจำนวนตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไปอาจรวมกันดำเนินการจัดตั้งพรรคการเมืองได้

มาตรา ๑๙ ผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกต้องเป็นบุคคลธรรมดาผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ๗ ก ๗

มาตรา ๒๐ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙

ข้อเท็จจริง ก่อนที่จะสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ นาย จ.ได้ถูกคุมขัง อยู่ตามหมายของศาลเป็นผลให้นาย จ. เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง ซึ่งมีผลให้นาย จ. ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการประกาศชื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๔๗๖/๑/๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นวันเลือกตั้ง นาย จ. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี รายชื่อพรรค ท.ถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ตามหนังสือชี้แจงของเรือนจำพิเศษ กรุงเทพมหานคร คำนวณที่สุดที่ ยธ ๐๗๑๗/๔๙๗๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ นาย จ.ถูกคุมขังตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ตลอดมา และได้รับการปล่อยตัวในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ตามหมายขังของศาลอาญา คดีหมายเลขดำ ที่ อ.๒๕๔๒/๒๕๕๓ จึงรับฟังเป็นยุติว่า ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ นาย จ.ได้ถูกคุมขังอยู่โดย หมายของศาลจึงเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันดังกล่าว และการที่นาย จ.ได้ทำหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ นั้น การที่นาย จ.เป็นบุคคล ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ นาย จ.จึงไม่มีหน้าที่ต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามกฎหมาย การแจ้ง เหตุดังกล่าวจึงไม่มีผลต่อการสิ้นสุดสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของนาย จ.แต่อย่างใด กรณี จึงมี ผลให้สมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนาย จ. ต้องสิ้นสุด จึงให้ส่งเรื่องไปยังประธานสภา ผู้แทนราษฎร เพื่อให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพการ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนาย จ.สิ้นสุดลง

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๕๔ ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งว่า ผู้ถูกร้องถูกควบคุมตัว อยู่ก่อนมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องยื่นคำร้อง ขอลปล่อยตัวชั่วคราวต่อศาลเพื่อออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ศาลไม่อนุญาตให้มีการปล่อยตัวชั่วคราวภายหลังเมื่อ ปรากฏผลการเลือกตั้งแล้วผู้ถูกร้อง ได้รับเลือกตั้ง การที่ผู้ถูกร้องต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่าผู้ถูกร้องถูกฟ้องคดีอาญาในฐานความผิดร่วมกันก่อการร้าย หากในวันเลือกตั้งผู้ถูกร ้องยังถูกคุมขังอยู่ ย่อมต้องถือว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ (๓) เมื่อสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกพรรค ท.ของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง จึงเป็นกรณีที่ทำให้ขาดคุณสมบัติตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๓) และเป็นเหตุให้สมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุด ลง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๔)

ผู้ย่อ พ.ท.ประสงค์ สอนจันทร์

ผู้ตรวจ นายไกรฤทธิ์ นนิวัระ

สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๐๖ สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ
(๗) ลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก

ข้อเท็จจริง พรรค ร. มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ และหนังสือลงวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งว่า นาย ข. และนาย ป. สมาชิกพรรค ร. ได้ยื่นหนังสือลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรค ร. ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ ตามลำดับ ต่อมานายทะเบียนสมาชิกพรรค ร. เป็นเหตุให้นาย ข. และนาย ป. พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาของสมาชิกพรรค ร. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ และข้อบังคับพรรค ร. พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๑ (๒) ซึ่งมีผลทำให้สมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของนาย ข. และนาย ป. สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๖ (๗) ต่อมานาย ข. และนาย ป. ได้ยื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตามลำดับ คัดค้านหนังสือลาออกจาก สมาชิกพรรค ร. ดังกล่าว

คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๐๖/๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า สถาบันนิติ วิทยาศาสตร์แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ยืนยันว่าลายมือชื่อและลายมือเขียนในหนังสือลาออกเป็นอย่างเดียวกับตัวอย่างลายมือ ชื่อและลายมือเขียนของนาย ข. และนาย ป. จึงรับฟังเป็นยุติว่า นาย ข. และนาย ป. ได้ลงนามในหนังสือลาออกจากสมาชิก พรรค ร. เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ ตามลำดับ โดยยื่นหนังสือลาออกให้แก่หัวหน้าพรรค ณ ที่ทำการพรรค ร. และนาย ว. นายทะเบียนสมาชิกพรรค ร. ได้ลงนามอนุมัติการลาออกของนาย ข. และนาย ป. เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตามลำดับ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสอง บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้น ลาออกจาก การเป็นสมาชิกพรรค และการลาออกให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๖ (๗) บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ บุคคลนั้นลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก โดยให้ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่ลาออกจากพรรคการเมืองนั้น ดังนั้นความเป็นสมาชิกภาพพรรค ร. ของนาย ข. และนาย ป. สิ้นสุดลงนับแต่วันที่บุคคลทั้งสองยื่นหนังสือลาออกต่อ นายทะเบียนพรรค ร. และเป็นเหตุให้การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนาย ข. และนาย ป. สิ้นสุดลงนับแต่ วันดังกล่าวด้วย

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕๑/๒๕๕๖ เรื่องพิจารณาที่ ๒๗/๒๕๕๖ ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งว่า ใน ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกายกสภา ผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ ขึ้นไว้ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องทั้งสองสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๑) กรณีจึงไม่เป็นประโยชน์ที่จะ พิจารณาคดีต่อไป ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

ผู้ย่อ นายวีระศักดิ์ โหระศาสตร์

ผู้ตรวจ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ฤกษ์เรืองฤทธิ์